

Uvodnik

Sedmo čudo

Celo leto črke so plesale,
ob koncu leta končno so se vdale,
v pesmicah in zgodbah so obstale,
da se besede bodo lažje brale.

Poglejte sami, kam so se poskrile,
ko so se končno malo umirile,
preberite, kako smo z njimi se igrali,
ko smo pesmice in zgodbice pisali.

Veliko pa smo tudi z barvami packali
in se v svet likovne domišljije mi podali,
nekateri pravi slikarji so postali,
ko so z barvno paleto se igrali.

Tako to Sedmo čudo je nastalo,
ki bo za spomin še dolga leta nam
ostalo,
mi pa nasmejani smo zelo,
ker šolski zvonec letos zadnjič se oglasil
bo.

Ustvarjalci glasila

Draga bralka, dragi bralec!

Leto je naokrog, sončni žarki nas vabijo v poletje in naznanjajo, da prihajajo dolge počitnice. Učenci boste odvrgli šolske torbe in se podali poletnim dogodivščinam naproti. Da pa bi nam ostali lepi spomini na to šolsko leto, so se mnogi učenci, učitelji, mentorji potrudili ustvariti glasilo Sedmo čudo, ki ga boste lahko prebirali v počitniških dneh.

Ne pozabite, da vsak konec prinaša tudi nov začetek in kmalu boste polni novih pričakovanj, morda višji, morda zrelejši, morda pametnejši stopili skozi šolska vrata, ko se bo začelo novo šolsko leto. Devetošolci se poslavljate in stopate na novo pot, za vami pa prihaja nova generacija.

A ker ste ravno zaključili z vsemi obveznostmi, vam lahko vsem učencem OŠ Dušana Flisa Hoče zaželim le še čudovite počitnice in veselo branje.

Alojz Velički, ravnatelj

Pogovarjali smo se

Intervju s Primožem Rogličem

1. Najprej ste trenirali smučarske skoke, zakaj ste izbrali ravno te?

Res je, moj prvi šport so bili smučarski skoki, izbral pa sem jih bolj po naključju. Moji prijatelji so bili že skakalci in tudi moj sosed je trener smučarskih skokov, torej je bilo logično, da sem tudi sam končal v tem športu.

2. Leta 2007 se Vam je pripetila nesreča pri skakanju. Po tem ste smučarske skoke opustili in se odločili za kolesarstvo, zakaj ravno za to?

Tako je, grdo sem padel leta 2007 v Planici, vendar sam nikoli nisem krivil tega padca za končanje kariere smučarskih skokov, kajti potem sem še kar vztrajal vse tja do leta 2012. Potem sem pa ugotovil, da nekako nisem tam, kjer sem želel biti, tudi nisem bil ravno najboljši v tistem momentu, preprosto sem imel dovolj, čutil sem potrebo po nečem novem. V tistem času sem tudi prodal svoj motokros motor ter si kupil zase svoje kolo in tako pričel s kolesarjenjem. Že takoj mi je šlo zelo dobro, tako da sem si nekako drznil upati in se preizkusiti v tem športu.

3. Kateri je za Vas največji dosežek v kolesarstvu?

Kaj pa vem, vsako leto dvignemo to mejo višje in višje, vendar konec koncev vsaka zmaga je po svoje zelo lep uspeh, nikoli ni prav lahko. Predvsem se mi zdijo uspehi na Touru vedno nekaj posebnega in tudi kolajna s svetovnega prvenstva v kronometru lansko leto.

4. Biti tako dober športnik in se cel čas držati pri vrhu je gotovo težko, kaj je najtežji del vsega?

Res je, na določeni meji je včasih res težko, predvsem ko dosežeš svoj cilj, moraš najti novo motivacijo za prihodnje cilje, ampak na srečo je v kolesarstvu ogromno različnih dirk, tudi ogromno število vrhunskih tekmovalcev, nasprotnikov, tako da motivov nikoli ni prav težko najti. Vedno obstaja neka želja po biti boljši in zmagovati dirke.

Primož Roglič v naši šoli

5. Se za sprostitev ukvarjate s kakšnim hobijem?

Sem se, tudi to je pri meni odvisno od sezone, sedaj tudi v tem času rad tečem, potem ko pa imam res težke treninge med sezono, pa včasih le kakšni sprehodi in bolj sproščene stvari.

6. Moram omeniti, da ste se na letošnji Tour de France res izjemno odrezali, zmagati etapo ni kar tako, kaj je bilo tisto, kar vas je gnalo na zadnjem vzponu in spustu pred ciljem, na kaj ste mislili, da vas je tako motiviralo?

Najprej hvala, drugače pa konec koncev nisem kaj dosti razmišljal, samo nekako res sem bil odločen, da nekaj naredim tisti dan. Imel sem dobre noge, počutil sem se dobro, tako da predvsem to in pa dejstvo, ko vidiš, da ti ostali s težavo sledijo, ti da sigurno še nekaj dodatnih moči in to je bilo tisto, kar me je takrat gnalo. In pa da sem imel prestavo ali dve več od vseh ostalih. To je bilo tisto, kar me je gnalo, da sem se res boril ves čas in na koncu tudi uspel zmagati.

7. In še zadnje vprašanje, Vam je ljubše peljati se v hrib ali spuščati?

Ja, sigurno se mi je ljubše spustiti, čeprav tudi hitro se v klanec peljati, ko ti nihče ne more

slediti in skozi množico navijačev proti vrhu hriba, je neko posebno doživetje.

Najlepša hvala za intervju in veliko uspeha še naprej.

Nuša Ornik, 8. b

Intervju s Tilnom Demšičem

- **Na kratko nam opiši, s katerim športom se ukvarjaš.**

Zraven tenisa in juda se intenzivno ukvarjam z motokrosom. To je tudi moja glavna panoga, katera mi vzame največ časa.

- **Kdaj te je začel zanimati ta šport in kdaj si prvič sedel na motor?**

Prvič sem sedel na motor pri štirih letih, katerega sem dobil za rojstni dan. Od takrat dalje pa vsako leto bolj ugotavljam, da sem izbral šport, ki me zelo zanima in z njim želim nadaljevati še kar nekaj let. Tako so pred mano še naporni treningi in številna tekmovanja.

- **Kako potekajo treningi in kako tekme? Ti to vzame veliko časa?**

Tako treningi in tekme mi vzamejo veliko časa. Čeprav se udeležujem pokalnih in državnih tekmovanj znotraj naše države in nekaterih sosednjih držav, imam vikende rezervirane za tekme, medtem ko so dnevi med tednom namenjeni za treninge.

- **Kako uspeš uskladiti šport s šolskimi obveznostmi?**

Nekako se trudim, da usklajujem tudi šolske obveznosti s športom. Večkrat si na pot vzamem kakšen učbenik in se učim.

- **Na kateri svoj dosežek si najbolj ponosen?**

Najbolj sem ponosen na dosežek iz letošnjega aprila v Brežicah, kjer sem dosegel tretje mesto na državnem prvenstvu.

- **Kako se pripraviš na tekmo, kje treniraš, kdo ti pri tem pomaga?**

Treniram pri Sašu Kraglju, nekdanjemu 22-kratnemu državnemu prvaku. V veliko pomoč tako na treningih kot

na tekmah je tudi moj oče.

- **Ali so treningi pred tekmo bolj intenzivni?**

Zagotovo so treningi pred vsako tekmo še bolj intenzivni, saj se moram zares zelo dobro pripraviti.

- **Zakaj imaš rad ta šport?**

Šport mi je všeč, ker je adrenalinski in spada med individualne športe.

- **Se ti je pripetila že kakšna nesreča na treningu ali tekmi?**

Pripetila se mi je nesreča lansko leto na treningu na progi v Radizelu.

- **Se boš s tem športom ukvarjal tudi takrat, ko boš odrasel?**

Predvidevam in si želim, da se bom s tem športom ukvarjal tudi, ko bom odrasel.

Adrijana Grčar in Eva Kuntič Kadič, 7. a

Eko šola

Eko dan »Od čebele do medu«

V soboto, 6. 4. 2019, smo učenci in učitelji OŠ Dušana Flisa Hoče kljub oblačnemu vremenu preživeli zanimiv medeni delovni dan, saj smo bili pridni kot čebelice, delovno ustvarjalni v različnih kreativnih delavnicah, obenem pa smo se sladkali z medenim pecivom, ki so ga v kuharski delavnici pripravili naši učenci, in z dobrotami, ki so nam jih v pokušino prinesli naši lokalni dobavitelji.

Po poučnem in zanimivem predavanju predstavnika Saubermacher so učenci nižjih razredov temeljito očistili bližnjo okolico šole in pri tem upoštevali ločevanje odpadkov,

Organizatorica ekodneva in učenec – čebelica

nato pa iz različnih materialov ustvarjali čebelice, satovje in druge izdelke, povezane z medom. Učenci višjih razredov so se po svoji želji razvrstili v različne delavnice, v katerih so sadili medovite rastline, izdelovali domače želatinaste medvedke, medenjake, medeni namaz, spoznavali vrste medu, uporabo in njegove zdravilne učinke, slikali na panjske končnice, izdelovali hotele za žuželke, pripravljali opise medovitih rastlin, pisali misli o čebelah in čebelarjih ter peli pesmi o čebelah.

Ker smo bili tako zelo delovno aktivni, smo seveda potrebovali tudi zdravo malico, s katero smo se okrepčali za nadaljnje delo. Kuharice so nam pripravile pravi slovenski zajtrk – domači kruh z maslom in medom, sveže mleko ter jabolka.

Ob zaključku delovnega dne smo se vsi skupaj zbrali v šolski avli, kjer smo razstavili vse izdelke, ki so nastali v delavnicah, pokušali med, mleko, jogurte, domači kruh naših lokalnih dobaviteljev, ki so se nam predstavili na stojnicah, si pogledali predstavitev naših učencev, ki so se pred kratkim z zelo zanimivim programom in stojnico predstavili na sejmu Altermed. Naše skupno sobotno druženje smo tako zaključili s kratkim kulturnim programom, ogledom razstave ter pokušino lokalnih in medenih dobrot.

Altermed – učenci OŠ Dušana Flisa Hoče in nacionalni koordinator programa Ekošola mag. Gregor Cerar

Maja Debeljak

Zdrava šola

Dan zdravja in prijateljstva

V soboto, 13. 10. 2018, smo učenci in učitelji OŠ Dušana Flisa Hoče preživel v duhu prijateljstva in zdravja. V okviru projekta »Zdrava šola« smo izvedli svoj prvi dan dejavnosti, ki je bil namenjen izključno zdravju. V današnjem času je za mnoge življenje zelo stresno, zato je naša šola ta dan posvetila dobrim medsebojnim odnosom, sodelovanju, prijateljstvu in gibanju.

Najmlajši so si najprej ogledali predstavo »Bodi moj prijatelj« (Društvo za boljši svet), ki je imela močno sporočilo. Učenci so zavzeto sodelovali, spremljali in na koncu ugotovili, da je prijateljstvo velika vrednota, ki jo je treba negovati.

Po predstavi je za živahno razgibanje z elementi aerobike poskrbela naša učiteljica Lea. Učenci so odlično posnemali učiteljico in se dobro segreti, razživel ter na koncu tudi primerno sprostiti. Po sproščanju in malici je v razredih potekal pogovor o pomembnosti prijateljskih odnosov in škodljivosti obrekovanja.

Bližal se je mednarodni dan strpnosti, zato smo s pomočjo šolske svetovalne delavke Dragice in projekta Stop obrekovanju (Izobraževalni center Eksena), učencem ob pravljici predstavili pomembnost prijateljskih odnosov in strpnosti. Učenci so spoznali načine, kako se izogniti obrekovanju. Na podlagi lastnih izkušenj in izkušenj sošolcev so objeli misel »Stop obrekovanju!«. Dan so zaključili z ustvarjanjem čudovitih risb, slik in navdihujočih pesmi.

Starejši učenci so dan začeli z ogledom filma na temo prijateljstva in sprejemanja drugačnosti. Ugotovili so, da drugačnost ne sme biti povod za obrekovanje, saj ima vsaka oseba čustva in željo po sprejemanju v družbi.

Po filmu in malici so učenci pokazali svojo ustvarjalno plat. S pomočjo učitelja Aleša so v tehnični učilnici izrezovali drevesa iz kartona. Nanje so pritrtili lističe s toplimi mislimi o prijateljstvu. Tako je v naši šolski avli nastal

pisan »Drevored prijateljstva«, ki bo učence še nekaj časa spominjal na sobotni šolski dan.

Ob koncu dneva je učence višjih razredov obiskal Tadej Oprešnik - večkratni svetovni prvak v HIP HOPU. V športni dvorani jim je približal ples, ki je med mladimi vse bolj priljubljen. Skozi zanimivo koreografijo, ki je bila podprta z duhovito besedno spremljavo, je učence uspešno motiviral k sodelovanju.

Biti športno aktiven, biti umirjen, biti ustvarjalen, biti varen, biti srečen ... Vse to pomeni ZDRAVJE. Vzdržujmo zdravje in ga ohranjajmo.

Brigita Pećanac, koordinatorica Zdrave šole

UNESCO šola

Letos smo se z različnimi učenci in mentorji vključevali v različne UNESCO projekte:

- Učenec poučuje

Učenci so bili že v predstavitvi projekta zelo zagnani za učenje, zato se jih je veliko prijavilo. Delo so vzeli zelo resno, saj so se pripravljali sami in skupaj z mentorji, mnogi so imeli veliko dobrih idej pri izbiri učnih metod in poteku učne ure. Ob koncu dneva so nekateri prišli vprašat, kdaj lahko spet učijo. Nekateri so povedali, da jih je bilo pred učno uro strah, kako bodo vse to izpeljali in če bodo imeli preveč ali premalo časa za izpeljavo učne ure. Ker so učenci v razredu dobro sodelovali, saj jim je bilo zanimivo, da vodi uro nekdo iz njihovih vrst, so bili učenci – učitelji večinoma navdušeni; priznali pa so, da je to delo tudi naporno in da so se morali dobro pripraviti.

Po končanem projektu so mentorji povedali, da jim je bilo zelo zanimivo, saj so z druge strani spoznali nekatere dobre in slabe strani učiteljevega dela, ko so opazovali učence – učitelje, ki so se na to delo komaj privajali.

Nekateri mentorji menijo, da so učenci – učitelji spoznali, kako težko je včasih obdržati disciplino v razredu in motivirati vse učence, da delajo po navodilih učitelja. Vsi smo se iz vsega tega nekaj naučili, učenci – učitelji pa so zelo uživali.

Sanja Obaha, UNESCO koordinatorica

- Drevo je življenje

Z učenci 8. razreda smo pri angleščini govorili o pomenu gozdov. Najprej smo si ogledali posnetek, ki govori o pomenu in vplivu gozdov na klimatske spremembe. Nato smo si ogledali video, v katerem je predstavljeno, kako so drevesa med seboj povezana. Ogledali smo si tudi spletno stran "22 benefits of trees". V nadaljevanju so učenci razmišljali o tem, kaj drevesa pomenijo za nas kot posameznike, za živali, za zmanjševanje posledic segrevanja ozračja ... Učenci so nato kreativno ustvarjali na temo "Tree is life". Pisali so rime, pesmi, in pregovore.

V 2. c razredu smo v okviru "naše male gozdne šole" opazovali in spoznavali drevesa, jih opisovali, poimenovali, primerjali, šteli, risali, fotografirali, občudovali ter jih obiskovali vseh letnih časih in pri vseh predmetih.

Mentorici: Nataša Nikolič in Lidija Šoštarić

Pri tem projektu so učenci ustvarili naslednje izdelke:

Tree is life

Recycled services, you know the nerve of this.
Oxygen gone, you've never heard of this.
This tree's been around for a decade or three
And provides great shade for you and me.
We can build a tree house or tie a swing
Up in the branches
And not hurt a thing.
The sounds of the highway
Get lost in its leaves
And even a wind will change to a breeze.
They shouldn't be touched by bulldozers.
They shouldn't be stopped by pollution.
They shouldn't be moved, they're a solution!

Tim Cic, 8. c

TREE IS LIFE

Trees, they're here every day.
And under them you can play.
Their leaves can be green,
And trees aren't mean,
Please let
Them stay,
And do not fray.
Just be their threat, and you'll die, let's bet.

Filip Vrecl, 8. c

A tree
is like a person,
with feelings and emotions.
It can cry and brake like every
living creature and it can
be hurt because of
us - people.
Take care of trees!
They are
very
important
for our
future.

Elena Jurko, 8.a in Amanda Brglez 8.b

- Z odra na oder

Tudi letos se je na naši šoli odvijal gledališki klub, v katerem smo igrali učenci devetih razredov in tudi učenec 7. razreda. Igro Peter nos smo začeli vaditi že lani, a smo se odločili, da je še isto leto ne bomo uprizorili na tekmovanju. Letos pa smo z njo nastopili na srečanju gledaliških skupin Z odra na oder, na šolskem tekmovanju in na šolski proslavi ob Prešernovem prazniku. V glavni vlogi Petra Nosa se je predstavil Luka Oblak, kot Marko je nastopil Žiga Petrovič, v vlogo Marjetice se je vživela Sara Sobočan, »groznega« Gašperja je igral Anej Zupan, Barbaro pa Špela Pehant.

Špela Pehant, 9. c

- Zamenjam knjigo in igračo (projekt je potekal v tednu otroka)

Že daljnega leta 1957 so pričeli z obeleževanjem mednarodnega Dneva za otroke in na podlagi le-tega je Zveza prijateljev mladine Slovenije pričela s programom »Teden otroka«. Ta se odvija vsako leto prvi teden v oktobru v vseh mestih v Sloveniji. In prav to je tudi eden izmed glavnih razlogov za pristop k projektu na naši šoli. Učenci iz Hoč namreč nimajo možnosti dnevno užiti utripa, ki se večji del odvija v Mariboru. Zato smo učiteljice v prvem oktobrskem tednu pripravile pester program obogatitvenih dejavnosti na podružnični šoli.

Že v Konvenciji o otrokovih pravicah je zapisano, da imajo otroci pravico do počitka in prostega časa, do igre in razvedrila, primerne za njihovi starosti. V poplavi računalniških iger, vse večjega odtujevanja in vse manjši socialni interakciji smo v ospredje spet postavili otroka med vrstniki v bogatem svetu igre. Izkušnje, razvoj socialnih veščin ter preizkušanje lastnih zmožnosti se namreč najbolj razvija prav ob druženju s sovrstniki, med igro. Na ta način dobimo neprecenljive izkušnje, ki jih razvijamo skozi socialne veščine: pogovor, poslušanje, sodelovanje ter spoštovanje prijatelja - sočloveka.

Tudi letos smo na OŠ Dušana Flisa Hoče v okviru tedna otroka izvedli projekt, v katerem smo učencem ponudili več raznolikih dejavnosti – od literarnih, likovnih, do športnih.

Da vsebine knjig niso le poslušali pri t. i. jutranji pravljici, temveč knjige tudi izmenjavali, smo na podružnici poskrbeli v **Knjižni menjalnici**. Trikrat v tem tednu so lahko učenci po pouku zamenjali knjigo, ki so se je naveličali, jo prerasli za kakšno drugo. Tako je v tem tednu lastnika zamenjalo preko 40 knjig. Knjižno menjalnico smo popestrili še z **Menjalnico igrač**, ki je bila zelo priljubljena predvsem pri najmlajših učencih.

Mentorica Jasna Pitamic

- **Meja - naša preteklost in naša skupna evropska prihodnost**

Ob svetovnem dnevu miru smo se mentorji Unesco šol in učenci ter dijaki različnih šol iz Slovenije in povabljenih šol iz tujine zbrali ob Pomniku braniteljem slovenske zemlje na Cerju, kjer smo ustvarjali v različnih delavnicah in športnih aktivnostih. Vsi skupaj smo prisluhnili zaključni prireditvi s proslavo ter posadili drevo miru v okviru mednarodnega projekta ENO Tree Planting Day.

Tega dogodka sta se udeležili tudi naši učenki Lucija Adam in Sara Sobočan; lep sončen dan sta poleg drugih dejavnosti popestrili z delavnico v bunkerju, v katerem sta skupaj z učenci drugih šol pesniško razmišljali o zgodovinskih dogodkih.

mentorica Sanja Obaha

- **Vzgajamo zelišča – v starem iščem novo**

Po temeljnih pripravah na papirju in nabavi materiala so učenci po posameznih korakih izdelali visoko gredo. Za konstrukcijo so uporabili Euro (EPAL) palete, lesne vijake, zunanjo barvo za les, gradbeno folijo in betonske plošče. Za polnilo visoke grede so uporabili manj kakovostno zbito zemljo, pesek, zemljo za sejanje, volno in stara oblačila, veje sadnih dreves za drenažo, karton, listje in pokošeno travo za zastirko.

Učenci so uživali ob delu, pri katerem so se marsikaj naučili in nastala je naša visoka greda, v katero smo posadili zelišča.

mentor Aleš Tuš

Dogodki, zanimivosti

Otvoritev prizidka Podružnične šole Reka – Pohorje

novega.

V mesecu aprilu 2018 se je pričela izvedba investicije dozidave Podružnične šole Reka-Pohorje in se v tem šolskem letu uspešno zaključila.

Čeprav podružnična šola Reka ni dosti oddaljena od matične šole v Hočah, je nekaj posebnega, je pravi raj pod Pohorjem, ki mnogim otrokom omogoča šolanje blizu svojega doma in izobraževanje na nekoliko drugačen, prijaznejši način, saj so v razredih manjše skupine učencev.

Le kaj vse bi lahko izvedeli, če bi tako pomembne stare zgradbe spregovorile o dogodkih iz preteklosti? A ne glede na preteklost ali prihodnost smo dodali novo vrednost tej stavbi.

Pred dobrim letom smo počastili 120-letnico naše šole v Reki. Takrat smo si želeli, da bi lahko čimprej dozidali dodatne prostore. Skozi čas se namreč potrebe učencev spreminjajo, spreminja se tudi število učencev in novejšie metode dela zahtevajo spremembe. S posluhom župana in občinskih svetnikov smo uresničili želje otrok in učiteljic - stari zgradbi, ki že 121 let služi istemu namenu, smo vdihnili nekaj

Alojz Velički, ravnatelj

Projekt Vezi radosti v vrtcu in šoli

V vrtcu in šoli Hoče smo v ponedeljek, 15.4., že petič izvedli projekt, ki je po našem mnenju zelo dober primer dejavnosti, s katero lahko veliko doprinesemo k otroškemu občutenju šole in vrtca, kot kraja veselja in zanimivih dejavnosti. Gre za projekt VEZI RADOSTI, katerega bistven del vključuje graditev vezi pripadnosti in povezovanja vrtčevskih otrok in učencev v šoli. Učenci prvega razreda so bivali v vrtcu. Radost se je znova vrniti v prostore vrtca, se igrati z »že znanimi« igracami, predvsem pa je radost srečati vzgojiteljice in mlajše otroke, s katerimi so preživeli kar nekaj časa. Predšolski otroci z navdušenjem zrejo v šolo in izkušnja, da bodo lahko en dan »že učenci«, prinaša veliko radosti.

Tudi letos nam je bilo vreme naklonjeno. Obetal se je lep pomladni dan, ko so se ob 8.30 otroci iz vrtca skupin Pikapolonice, Muce in Srne podali v šolo, kjer so jih sprejele učiteljice 1. a, 1.b in 1.c razreda. Učiteljice so predale svoje učence vzgojiteljicam, ki so jih peljale

v vrtec. V istem času so se otroci vrtca Rogoza zapeljali z avtobusom do podružnične šole Reka, kjer jih je sprejela učiteljica 1. d razreda. Vzgojiteljici je predala svoje učence, ki jih je peljala v vrtec Rogoza.

Otroci in učenci so v času dveh ur ustvarjali, se igrali, predvsem pa nabirali nove vtise. Vrtčevskim otrokom je bila šola zelo všeč. Povedali so, da so reševali naloge in se učili o črkah. Učencem iz šole je bilo v vrtcu najbolj všeč, da so se lahko znova igrali z igračami in se družili.

Ob 10.30 so se zbrali otroci in učenci vrtca in šole Hoče v večnamenski športni dvorani Hoče, učenci podružnične šole Reka in otroci vrtca Rogoza pa na igrišču vrtca Rogoza. Sledilo je

skupno druženje in zabavne igre na vadbenih postajah. Začeli smo pomladno razpoloženi, polni pričakovanj in ob 12.00 končali s širokim nasmehom na obrazu, saj je bil za nami še en dan poln novih, zanimivih in radostnih doživetij.

Koordinatorica projekta in svetovalna delavka vrtca Jasna Bohnc

Šolska glasbena scena

Vsak september pomeni, da je potrebno ponovno zavihati rokave in poprijeti za delo in učenje. In vsak september pomeni tudi postaviti šolske zборе in prepričati učence, da je petje v zboru »kul«, prijetno in zdravo za telo in duha. Kar nekaj učenek se je v tem letu odločilo, da jih to ne zanima več, ker so pesmi staromodne ali dolgočasne, ker nimajo časa in še kaj podobnega. Ker sem takih odzivov že vajena, sem seveda na to že odporna in zlepa ne vržem puške v koruzo. Sploh ker bi moral zbor že v septembru nastopiti kar na treh javnih dogodkih. Na moje veliko veselje se je zboru pridružilo kar sedemnajst petošolk (med njimi tudi en fant) in vse nastope v tem šolskem letu nam je uspelo lepo izpeljati.

Že v septembru smo zapeli na otvoritvi športnega parka Rogoza, nato pa še ob občinskem prazniku in na občinski reviji pevskih zborov. V prazničnem decembru smo izvedli že tradicionalni novoletni koncert, kjer so svoje glasbene sposobnosti in talente predstavili vsi šolski zbori, glasbeni krožek in mladi glasbeniki naše šole. Teh je vsako leto več, saj imajo učenci možnost obiskovanja glasbene šole kar na šoli. Nekateri med njimi so uspešni tudi v državnem in mednarodnem merilu. Po mesecu februarju smo se začeli urno pripravljati na revije pevskih zborov Mladina poje, katerih se je prvi uspešno udeležil otroški pevski zbor v mesecu marcu.

Končno je prispel mesec april, katerega so se pevke/ci že zelo veselili, saj so z njim prišle tudi priprave. Poleg petja so se zamotili z igranjem družabnih iger ali z igranjem v okolici Zidanškovega doma. Starejše pevke so pripravile tudi naš poseben večer »Hočka šola ima talent«, kjer mora vsaka soba pokazati kakšno pevsko ali drugo točko, seveda za simbolično nagrado. Izpilili smo program pesmi za revijo in zaključni koncert v mesecu juniju.

Vtisi z revije, ki je bila 17. maja, so še prav sveži, saj sem ob našem nastopu prav uživala in lahko pevce res pohvalim za njihovo lepo petje. Posebna pohvala gre tudi učenki Luciji, ki je v zboru vztrajala vseh devet let.

Pred nami je samo še zaključni koncert in seveda zaslužen nagradni izlet. Pa se spet vidimo septembra ...

Maja Paulič

Misli učencev, mladih in uspešnih glasbenikov na vprašanje: »**Kaj mi pomeni glasba, igranje na inštrument?**«

Alina, 4. a: »Rada igram na violino in vadim vsaj eno uro na dan. Bila sem na tekmovanju v Trevisu v Italiji, kjer sem prejela zlato priznanje.«

Monja 7. a: »Igram na harfo in to mi je res v veselje. S harfo bi rada nadaljevala tudi srednjo šolo na Konservatoriju za glasbo. Letos sem se udeležila tekmovanja v Veroni in prejela zlato priznanje.«

Luka, 8. a: »Harmonika mi pomeni vse ali vsaj zelo veliko. Igram v dveh orkestrih, v orkestru glasbene šole Slovenska Bistrica in v orkestru Blaža Švaba. Na tekmovanju na Jesenicah smo dobili zlati pokal.«

Matej, 8. b: »Zelo rad nastopam na različnih prireditvah in popestrim kulturni program. Igranje na harmoniko mi veliko pomeni in moj največji vzornik je Slavko Avsenik. Za družino vsako leto pripravim enourni koncert.«

Blaž, 8. c: »Zelo rad igram na harmoniko, rad nastopam na prireditvah, še posebej, če za nastop dobim tudi kakšen evro, saj si z denarjem potem lahko spet kupim kak inštrument...«

Utrinki s priprav in revije:

Rastem s knjigo

OGLED GLEDALIŠKE PREDSTAVE »KORAK ZA KORAKOM« DRUŠTVA ZA BOLJŠI SVET
KORAK ZA KORAKOM – odraščanje in zdrava samopodoba

Vsak posameznik se na poti odraščanja sooča s podobnimi vprašanji, ki se dotikajo samozaupanja, medosebnih odnosov z vrstniki in starši ter drugimi odraslimi osebami, predvsem pa oblikovanja sistema vrednot, ki jim želimo slediti skozi vse življenje. Zgodba govori o dveh prijateljih, ki skozi vrtec in šolo spoznavata pomen prijateljstva in medsebojne pomoči ter se soočata z različnimi problemi: zaljubljenostjo, težavami s starši, negativnimi vplivi sovrstnikov, vplivi medijev ... Zgodba otrokom naslika tudi faze življenja, ki so še pred njimi in jim tako omogoča, da začnejo lažje razumevati odrasle, ki jih obdajajo v življenju (starše, stare starše, učitelje, sorodnike ...).

Vir: <http://www.forbetterworld.si/>

DELAVNICE DRUŠTVA ZA BOLJŠI SVET
KOMUNIKACIJA

Skozi različne igre so učenci spoznavali, kako in na kakšen način komuniciramo. Ali se počutimo razumljeni?

OBISK KNJIŽNICE HOČE

Učenci so med drugim prejeli knjigo Nataše Konc Lorenzutti Avtobus ob treh. Podarja jo Javna agencija za knjigo RS in Ministrstvo za kulturo RS, ki skrbita za promocijo kvalitetnega leposlovja domačih avtorjev, motivacijo za branje ter promocijo šolskih in splošnih knjižnic.

V ŠOLSKI KNJIŽNICI

Učenci so prisluhnili predstavitvi življenja in dela avtorice Nataše Konc Lorenzutti ter odlomkom iz njene knjige Avtobus ob treh.

VSESTRANSKA UMETNICA GA. NATAŠA KONC LORENZUTTI NA NAŠI ŠOLI

Letošnja gostja ob zaključku bralne značke in v okviru projekta Rastem s knjigo je bila slovenska igralka, pisateljica in pesnica ga. Nataša Konc Lorenzutti.

Ana v uvodu o avtorici pove, da z družino živi v Oseku pri Novi Gorici. Z možem Antonom imata pet otrok.

Svojo pisateljsko kariero je začela kot izrazito otroška pisateljica. Sedaj se uveljavlja še kot mladinska pisateljica, piše pa tudi za odrasle. Objavlja v revijah Cicido, Ciciban in Mavrica. Napisala je tudi nekaj scenarijev za igrane oddaje Otroškega in mladinskega programa RTV Slovenija. Z dijaki dramsko-gledališkega oddelka Gimnazije Nova Gorica uprizarja avtorske mladinske igre. Večkrat je bila nominirana za različne literarne nagrade.

Otroke in mladino navdušuje s humornimi kratkimi zgodbami in izredno berljivimi romani. Njena knjiga Avtobus ob treh je bila knjižna predloga za letošnje Cankarjevo tekmovanje za učence 6. in 7. razredov, prav tako pa so jo prejeli v dar vsi učenci 7. razredov v okviru projekta Rastem s knjigo.

Gre za zgodbo dveh najstniških fantov Uroša in Tineta. Prvi prihaja iz Ljubljane, kjer živi sam z mamo, oče je umrl za rakom. Drugi stanuje v petčlanski družini na kmetiji blizu Gorice. Ima še starejšega brata Naceta in mlajšo sestro Niko. Uroš pride na počitnice na podeželje. Fanta se lepo razumeta, marsikaj počneta skupaj (hranita koze, plavata, se vozita s čolnom po reki Soči, igrata nogomet ...). Stvar se zaplete, ko za rakom zboli tudi Tinetov oče. Avtorica je učencem prebrala poglavje Rože za kravo, v katerem Tine v šolski predstavi uspešno odigra kravo in na koncu od Uroša prejme posebno darilo - šop trave, zvezane z darilnim trakom.

V njenem nastopu je pokazala, da je vsestranska umetnica. Pripovedovala je basni in zgodbe s pomočjo kamišibaja, brala iz svojih del, pela pesmi ter pripovedovala o sebi in svojem delu. Del svojega nastopa je namenila tudi vprašanjem učencev, na katere je odgovarjala, le tega učencem ni hotela zaupati, koliko je stara.

Zelo ji je bila všeč kratka igra, ki so jo v uvodu pripravile naše petošolke. Tia in Gala iz 5. b razreda sta samostojno pripravili scenarij po knjižni predlogi Enajstnik iz poglavja Naj živi herbarij. S sošolkami Niko Š., Nino, Pio H., Pio R. ter Anno Mario so odlično odigrale prizore iz šole, od doma in s travnika. Glavni junak Nace (odigrala ga je Tia) je na koncu prejel petico za herbarij, v katerem sicer ni bilo posušenih rastlin, saj je rastline namočil in jih prinesel v šopku, tako jih ni moril kot vsi ostali. Vzrok temu je bil, da je rastline prepozno nabral in jih ni imel časa posušiti.

Prireditev sta pogumno, samozavestno ter domiselno za učence od 1. do 4. razreda vodili Ana in Maja Š. iz 5. a razreda, za učence od 5. do 9. razreda pa sta vodenje ponovno prevzela Sara in Luka iz 9. a. S pomočjo avtorice sta podelila knjižne nagrade Naj bralcem, dvanajstim učencem in učenkam predmetne stopnje, ki so poleg opravljene bralne značke prebrali še 10 knjig. Njej pa smo v dar izročili zadnjo številko našega šolskega glasila in uokvirjeno grafiko Srce.

Ob koncu je avtorica še podpisala knjige Avtobus ob treh, ki so jih s seboj prinesli učenci 7. razreda.

Igra »Naj živi herbarij«

Učenci zastavljajo avtorici vprašanja

Avtorica podeli knjižne nagrade Naj bralcem

... podpisuje knjige »Avtobus ob treh«

Zapisala: Lidija Mazgan

Fotografije: Maja Crnobrnja, Lidija Mazgan

5. C v projektu VARNO NA KOLESU

Peti razredi se vso šolsko leto pripravljamo na opravljanje kolesarskega izpita.

Začne se že z začetkom šolskega leta, ko sodelujemo v preventivni dejavnosti JUMICAR in se preizkusimo v vlogi voznika avtomobila.

Kmalu začnemo vse bolj podrobneje spoznavati, zraven prometnih znakov tudi pravila, ki veljajo v prometu. Ker so vsa ta predpisana znanja za učence obvezna, so vse te preventivne dejavnosti vključene v redni pouk, kjer dajemo velik poudarek medpredmetnemu povezovanju. Da je pa vse skupaj še bolj zanimivo, hkrati sodelujemo

v projektu Varno na kolesu. V projektu sodeluje vsa Slovenija, vanj je vključenih okrog 90 šol.

Če želimo biti v tem projektu uspešni, moramo pridno opravljati vse predpisane naloge ter se strogo držati vseh datumov, do katerih je potrebno nalogo tudi opraviti. Če smo pri izvedbi nalog izvirni, dobimo s tem nadpovprečno število točk in veliko možnosti, da se uvrstimo na prva tri mesta.

Letos nam je, tako kot lani, ponovno uspelo. Uvrstili smo se na tretje mesto v regiji in že drugo leto zapored zaslužili razredno denarno nagrado, vsak učenec pa je dobil še svojo praktično nagrado. Ponosni smo tudi na to, da je glavni oder, na katerem je potekala prireditev s podelitvijo nagrad, krasila slika, ki so jo izdelali prav naši učenci.

Mentorica in razredničarka Silvija Tkalec

učenci 5. c

Še zapisi učencev:

»V tem šolskem letu smo se in se še veliko pogovarjamo o kolesarjenju in o kolesarskem izpitu. Pri družbi smo imeli nalogo Varna pot v šolo. Moj sošolec Vito je naredil tako dober in smešen video posnetek, da ga je učiteljica izbrala za najboljšega. Čez nekaj časa smo risali kolesa. Naloga je bila, da moramo upoštevati tople in hladne barve. Sošolci Živa, Lara in Vid so s skupnimi močmi naredili ogromno kolo.«

Patrik Sobotič, 5. C

»Bil je 3. september, ko smo se pripeljali v šolo. Že tisti dan nam je učiteljica povedala, da bomo imeli novembra predstavitev o svoji pokrajini, kako kolesariti po svojem domačem kraju Hoče, predvsem pa kako kolesariti od doma do šole. Minil je september in vsaki dan sem se pripravljaj. Napočil je dan, ko sem moral svoje delo predstaviti. Roke so se mi tresle. Neverjetno sem bil živčen. Najprej niti nisem hotel iti pred tablo, a moral sem. Po dokončani predstavitvi sem dobil oceno odlično 5. Zraven mene so bili srečni tudi starši, ki so mi rekli, da je na vrsti še pravi kolesarski izpit. Jaz sem mislil, da je to kar tako, a motil sem se. Vadili smo januarja, februarja, marca in aprila, a teoretičnega izpita še vedno nisem naredil. Bilo pa mi je zelo všeč, ko sem se po poligonu vozil s kolesom in nato še za učiteljico okrog šole.«

Žan Sedevčič, 5. c

Tekmovanja

Tretji v državi

19. 10. 2018 je v Hočah potekal finalni turnir osnovnih šol v odbojki na mivki za starejše deklice in dečke, kamor so se uvrstili tudi naši devetošolci. Po uradni otvoritvi so prvo tekmo odigrali z OŠ Frana Albrehta Kamnik in brez večjih težav tekmo tudi dobili. Naslednjo tekmo so igrali z dečki OŠ Kanal, kjer se je bilo treba bolj potruditi za zmago, katera pa je našim fantom ušla za las. Prvi set so odigrali odlično, kljub borbeni igri pa je drugi set odnesla OŠ Kanal, in sicer le za razliko, tako je tretji set odločal o zmagi. Fantje so se trudili, a premajhna koncentracija in mogoče tudi malo strahu je zmago odnesla k dečkom iz OŠ Kanal. Zadnjo tekmo so naši fantje igrali proti OŠ Žužemberk. Vsi so bili utrujeni, a

so tekmo odlično odigrali. Na koncu se je žal obrnilo v prid OŠ Žužemberk. Tako so naši dečki dosegli 3. mesto v državi osnovnošolske odbojke na mivki in prinesli bron OŠ Dušana Flisa Hoče. Čestitke vsem, ki ste igrali in pokazali zelo dobro igro, čestitke tudi vodji ekipe Boštjanu Korenu in trenerju Boštjanu Glodežu za odlično spodbudo ter motivacijo.

Naja Divjak, 9. c

Regijsko tekmovanje MLADINA IN GORE

Letos je regijsko tekmovanje potekalo kar v Račah, 10.11.2018. Po dolgem času smo se spet zbrali vsi na enem mestu.

Pred začetkom tekmovanja smo si ogledali kratek program Osnovne šole Rače. Pripravili so nam kratko predstavo, nato pa na oder povabili še župana občine Rače in PD Fram. Ko se je uvodna predstava zaključila, so nas porazdelili po skupinah in razredih.

Štiričlanske skupine smo imele omejen čas za reševanje nalog vezanih na planinstvo. Sodelovali smo in obkroževali pravilne odgovore. Ko se je tako čas iztekkel, smo morali počakati le še na rezultate.

Da bi nam ta čas čim hitreje minil, smo po malici odšli do gradu, kjer so nam predstavili različne kamnine in se sprehajali okoli Račkih ribnikov. Večina nas na tekmovanju ni bila prvič in smo bili veseli, da se spet vidimo, saj ta sobota ni bila namenjena le tekmovanju, ampak tudi ustvarjanju novih prijateljskih vezi.

Ko smo se vrnili s sprehoda, so nas posedli in nas seznanili z našimi dosežki. Povedali so nam, da sta se na državno raven uvrstili le dve skupini. Vsi smo nestrpnost pričakovali, da preberejo uvrstitve. Začeli so na zadnjem mestu in ime naše skupine, Moč iz Hoč, nismo zasledili vse do omembe, kateri skupini se bosta uvrstili naprej. Na naše veliko presenečenje smo dosegli prvo mesto in se uvrstili na državno tekmovanje. Z mano so bili v skupini še Maja Frangež, Marko Uranjek in Nejc Glodež.

Ema Rauter, 8. b

Fotografija: Nejc Bobovnik

30. državno tekmovanje MLADINA IN GORE

Po dolgem pripravljanju na državno tekmovanje smo tega le dočakali v soboto, 26.1. Že ob sedmih zjutraj smo se sestali pred šolo in se odpeljali do Podnanosa.

Na začetku smo lahko prisluhnili pevskeemu zboru tamkajšnje šole, ko so nam zapeli slovensko himno, ki je bila »rojena« ravno tam v Vipavski dolini. Njen skladatelj je namreč prihajal od tam ter tudi človek, ki je idejo za himno ponudil Francetu Prešernu. Za tem so nam vsi skupaj zaželeli srečo in nas odpeljali do naših učilnic, kjer smo se lotili pisanja.

Štiričlanske skupine smo reševale teste na temo planinstva. Z mano so bili v skupini še Maja Frangež, Nejc Glodež in Marko Uranjek. Odgovore smo obkrožili ali zapisali in iskreno povedano, smo se pri vsem skupaj tudi zabavali. Po 45 minutah smo teste oddali in odšli na kosilo, po katerem so nas odpeljali do kulturnega doma, kjer so nam pokazali film Zdravica, ki so ga sami ustvarili ob 25. obletnici, odkar je bila pesem proglašena za državno himno.

Po filmu pa smo dočakali rezultate, vsi smo bili na trnih, dokler nismo izvedeli, da smo se med šestimi najboljšimi prebili v finale. Ni minilo veliko časa, ko so nas poklicali, da se posedemo in začnemo s finalnim delom. Po prvih nekaj vprašanjih je sledil kratek premor in razglasitev srednješolskih rezultatov, nato pa nam je ostalo še nekaj vprašanj. Pri naslednjem premoru smo lahko prisluhnili intervjuju z Vito Lukan, ki je lani na mladinski olimpijadi v plezanju osvojila srebrno medaljo. Za tem pa je sledilo še nekaj zadnjih vprašanj. Vprašanja so segala vse od orientacije pa do varstva gorske narave. Po vsem skupaj smo osvojili 4.mesto, na kar smo bili ponosni. Dokazali smo, da ves trud ni bil zaman.

Emma Rauter, 8. b

»MARATON POEZIJE«

Tekmovanje iz znanja pisanja umetnostnih besedil - poezije

Pesem je poezija naše duše. Recepta zanjo pa ni. Prava pesem naj bi se namreč vedno rodila iz nekega čustva ali občutja, ki ga sproži nek dogodek ali nam ga prinese življenje.

Naše osmošolce in devetošolce smo letos prvič nagovorili k pisanju poezije, k ustvarjalnemu izražanju v najvišjem pomenu besede ob danem naslovu Zrcalo.

Učenci so morali skozi pesem izraziti, kako vidijo odseve prihodnosti, kako gledajo na vse podobe preteklosti, kako prenašajo trenutne podobe sveta v zrcalu. Ali vidijo v zrcalu sami sebe? Kako se odseva njihov notranji svet? Šolsko tekmovanje Maraton poezije je potekal 13. novembra 2018. Izmed tekmovalk: Lucija Adam, 9. a, Nika Krajnc, 9. a, Špela Pehant, 9. c, Lana Malek, 9. c, Eva Božič, 9. b, Ema Rauter, 8. b, Nuša Ornik, 8. b, sta se na državno tekmovanje uvrstili Eva Božič, 9. b, Lucija Adam, 9. a.

Leto 2019 je posvečeno dvestoletnici smrti prvega slovenskega pesnika, Valentinu Vodniku. V ta namen sta imeli nalogo ustvariti pesmi, v katerih je razviden razsvetljenski duh, ki je še danes aktualen.

Naši devetošolki sta na tem državnem tekmovanju osvojili bronasto (Eva Božič) in srebrno priznanje (Lucija Adam).

Danijela M. Vukmanič, mentorica

Njuni nagrajeni pesmi:

BUDNICA

Ali se zavedaš, kaj vse nam je bilo dano?
Bogastvo sveta na našem ozemlju je zbrano.
Morje, gore, reke, doline,
slovenska pot vabi nas vse na sončne planine.
Saj je vseeno, če zemlja naša ni velika
v srcu naj bo tvojem vedno topla oblika.

Mladina odhaja daleč v tuje kraje,
zakaj, ko pa vam Slovenija vse to daje?
Narod bi moral biti povezana unija,
vendar njim tujina slovensko kulturo ubija.
Naša enotnost sproti umira,
ljubezen do domačije vse bolj zamira.

Čas je, da se zbudite!
Okoli vas z ljubečim očesom se ozrite.
Kakor roža na vrtu cveti,
ljubezen vaša naj močno žari.
Povsod je lepo, a doma je najlepše,
dežele v tem času nikjer ni lepše.

Lucija Adam, 9. a

NIMA SMISLA LAGATI

Poslušaj me zdajle,
ko ti to povem,
sovražim laganje,
to res je problem!

Kot majhen še otrok
sem redno lagal,
jezik kot potok,
napačne besede izbral.

Zato ti le rečem –
prisluhni mi zdaj,
svetlo luč mečem,
besede lahko so kot zmaj.

Nehaj lagati,
začni govorit!
Nehaj igrati,
kot da to ti je v prid.

Povej mi resnico,
le kaj te mori?
Izrazi krivico,
razjasni stvari!

A moraš lagati!?
Te to veseli!?
Ne se smejati,
če to te boli!

Eva Božič, 9. b

Finale v odbojki

V petek, 17. 5. 2019, je v Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče potekalo finale osnovnošolskega tekmovanja v odbojki za starejše učence. V finale so se prebile tri ekipe, in sicer OŠ Kanal, OŠ Žužemberk in OŠ Dušana Flisa Hoče.

Igralci so se v večnamenski športni dvorani Hoče zbrali ob 10. uri, ko je bila uradna otvoritev s častnimi gosti. Potem ko je g. Jože Merkuš, predsednik Športne zveze Hoče, uradno otvoril tekmovanje, so se v uvodni tekmi pomerili dečki OŠ Žužemberk in OŠ Dušana Flisa Hoče. Prvi set je pripadal OŠ Žužemberk. V drugem setu so učenci iz OŠ Hoč v igrišču vstopili samozavestnejši in si pridobili tudi nekaj prednosti. Kljub borbeni igri so dečki morali priznati premoč učencem OŠ Žužemberk, kateri so si zmago priigrali z odlično igro. V drugi tekmi so si moči merili učenci iz OŠ Žužemberka in OŠ Kanala. Prvi set je zanesljivo zmagala OŠ Žužemberk. Drugi set je bil sicer bolj napet, ampak vseeno so se zmage veselili učenci Žužemberka in si tako priigrali prvo mesto. Tretja tekma je bila med OŠ Kanal in OŠ Hoče. Na obeh straneh so učenci igrali dobro, ampak kljub dobri igri je set pripadal OŠ Kanal. Drugi set v tej tekmi je bil zelo napet, čez vso igro so vodili učenci iz Hoč. Proti koncu seta pa so igralci Kanala povedli in si tako zagotovili zmago in drugo mesto. Naši fantje so zasedli tretje mesto. Potrebno je čestitati vsem učencem za prikazano igro, za borbenost in ekipni duh. Hvala tudi navijačem za športno navijanje.

Ob koncu tekmovanja so vsi finalisti prejeli zaslužene medalje, učenec OŠ Hoče - Rok Bračko pa je prejel pokal za Naj igralca turnirja. Sledilo je še skupno fotografiranje, nato pa so se igralci odpravili domov, nekateri presrečni, drugi zadovoljni in nekateri z mešanimi občutki. Vsekakor pa smo vsi učenci OŠ Dušana Flisa Hoče preživeli zanimiv športni dan, v katerem ni manjkalo glasnega navijanja za naše dečke.

Naja Divjak, 9. c

NAJBOLJŠI DOSEŽKI UČENCEV OŠ DUŠANA FLISA HOČE V ŠOLSLEM LETU 2018/19

"Če zares veliko delate in ste odločni v svoji želji, da uspete, vam bo tudi uspelo. To je dejstvo. Res pa je, da pot do uspeha ni preprosta."

(Isabel dos Santos)

V tem članku so navedeni najvišji dosežki na državni ravni. Nekatera tekmovanja še potekajo in čakamo na uradne rezultate. Natančnejša, dopolnjena oblika tega članka bo dosegljiva na spletni strani šole takoj, ko prejmemo še zadnje manjkajoče rezultate.

Nika Bedenik iz 8. a je na državnem tekmovanju iz angleškega jezika osvojila **zlato priznanje**. (*mentorica: Nataša Nikolič*)

Ema Rauter iz 8. b je na državnem tekmovanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje osvojila **zlato priznanje**. (*mentorica: Danijela M. Vukmanič*)

Lilit in Zoja Glavan Čander iz 5. a in 6. a sta na državnem tekmovanju iz matematike za Vegovo priznanje osvojili **zlato priznanje**. (*mentorici: Lidija Papotnik, Vlasta Bobovnik*)

Zoja Glavan Čander iz 6. a je na državnem tekmovanju iz konstruktorstva in tehnologij obdelav v disciplini T1 – papir osvojila **zlato priznanje**. (*mentor: Aleš Tuš*)

Nejc Glodež (6. c), Maja Frangež (8. c), Ema Rauter (8. b) in Marko Uranjek (8. b) so na državnem tekmovanju Mladina in gore osvojili **4. mesto**. (*mentorica: Vlasta Bobovnik*)

Neža Mesiček (7. a) in Nik Eljon Jarc (7. c) sta na državnem prvenstvu osnovnih šol v judu osvojila **2. mesto**, Rok Knaflič (8. c) pa **3. mesto**. (*mentor: Mario Rudl*)

Eva Križnik (4. b), Danijela Jurič (5. b), Svit Kobler (5. b), Živa Soršak (5. c), Marija Gomaz (5. c) in Vito Bejat Krajnc (5. c) so na državnem tekmovanju mladih čebelarjev dosegli **zlato priznanje**. (*mentorica: Silvija Tkalec*)

Jakob Kovačič (4.a) je na državnem tekmovanju Logična pošast dosegel **zlato priznanje**.

Pripravili:

Danijela M. Vukmanič, Mateja Štiglic

Pouk malo drugače

ČAS ZA RAZMIŠLJANJE

Kot vsako veščino, je tudi razmišljanje treba vaditi. Ko razvijemo spretnosti učinkovite uporabe lastne pameti, jo lahko uporabljamo v vsaki situaciji. Razmišljamo lahko na zabaven način in se tako izognemo konfliktom ter iščemo različne rešitve. Strokovnjak za kreativno mišljenje, dr. Edward de Bono, je razvil mnoge učinkovite metode razmišljanja, poimenovane CoRT.

Kadar uporabljamo najenostavnejšo med orodji razmišljanja, **metodo PNZ** (pozitivno, negativno, zanimivo), ugotovimo, da ideje niso nujno samo dobre ali slabe, so tudi zanimive, še posebej, če nas pripeljejo do novih idej. V krožku za razmišljanje vedno razmišljamo in se dopolnjujemo v isti smeri. Včasih izberemo ideje, ki se zdijo nemogoče. Kot prejšnji teden, ko so **četrtošolci na podružnici** razmišljali, kako bi bilo, če bi pri desetih letih lahko dokončno zapustili šolske klopi.

Ideja: ODLOČILI SMO SE, DA NE HODIMO VEČ V ŠOLO - če bi zakon dovoljeval.

Prednosti bi bile naslednje:

- zjutraj bi lahko dolgo spali in ves dan bili v pižami,
- ne bi se bilo treba učiti in ne bi bilo domačih nalog,
- staršem ne bi bilo treba na roditeljske sestanke in govorilne ure,
- ne bi se bali ocenjevanja in testov,
- lahko bi lenarili,
- igrali bi igrice na računalniku,
- staršem ne bi bilo treba voziti otrok na šolske dejavnosti,
- ne bi bilo stroškov za šolske potrebščine ...

Kaj pa **slabosti**?

- čez čas bi postalo dolgočasno,
- ne bi se naučili novih stvari,
- pogrešali bi sošolce,
- ne bi bili povabljeni na rojstni dan,
- ne bi doživeli dobrih šolskih trenutkov,
- pozabili bi se učiti,
- znanja ne bi bilo,
- brez znanja se ne bi mogli vpisati na študij,
- ne bi se udeležili nagradnega izleta za čiste zobe v Ljubljano,
- če bi si premislili, se ne bi več mogli vključiti ...

Zanimive ideje:

- mogoče bi otroke lahko doma učili starši,
- snov se lahko sam naučiš, a ni odnosov s sošolci,
- pri tej ideji je zanimivo, da se nam najprej zdi super, a ko bolje pomislimo, niti ni tako zelo dobra,
- mogoče bi pa lahko imel nekaj mesecev na razpolago, da se odločiš, če se boš vseeno vrnil v šolo ...

S PNZ metodo se za novo idejo odločimo šele po premisleku. Večkrat se namreč izkaže, da so brez razmišljanja naše odločitve bolj odvisne od razpoloženja kot od vrednosti ideje in tako se nam tudi v življenju pogosto dogaja, da prehitre odločitve navadno niso najboljše. Z vajo se pri krožku lahko bolje opremimo tudi za življenjske situacije.

V krožku za razmišljanje vadimo še metode UVD, PPP, P&N, DA-NE-PO, odskočno desko, naključni vložek in mnoge druge ...

Mentorica: Lidija Šoštarić

Naravoslovni dan

Šli smo v akvarij - terarij. Tam smo videli morske in kopenske živali z vsega sveta. Ko smo končali z ogledom, smo šli v park malicat.

Potem smo šli na vlakec Jurček. Bil je prostor za vse, zato smo se vsi naenkrat odpeljali na vožnjo po Mariboru. Med potjo smo se imeli lepo, še posebej, ker smo osrečevali druge ljudi, ko smo jim mahali. Videli smo različne trgovine, šole, mostove, reko Dravo, ladjico in labode. Ko smo končali s prvo vožnjo, smo šli na sladoled k Lastovki. Izbrala sem si okus snikers in kinder.

Vlakec nas je odpeljal do akvarija po krajši poti. Tam nas je že čakal avtobus. Otroci iz Hoč so se že odpeljali, ko smo mi še imeli čas za malico in medtem, ko smo jedli, smo tudi poslušali vaje za operno noč. Ker nam je bila glasba tako všeč, smo odšli bližje in si vaje tudi ogledali. Bilo je poldne in bil je čas, da tudi mi odidemo nazaj v šolo.

Ko smo prišli nazaj v šolo, nas je že pričakalo kosilo, ki je tako zelo dišalo.

Urška Golenač, 2. c

Zaključna ekskurzija

Danes smo bili v Celju. Tam smo bili v otroškem muzeju Hermanov brlog.

Bilo je veliko zanimivih stvari. Videli smo najstarejšo igračo in Hermanov kotiček, ki je bil razmetan. Če smo pri Hermanu, vam povem, kdo je Herman. Herman je lisjak, ki je poimenovan po grofu. Sicer je to maska. Videli smo tudi drevo, ki ga je v muzej prinesel Herman. Ob drevesu so bile tudi igrače. Med njimi so bile tudi take, ki so jih izdelali afriški otroci iz odpadnega materiala. Denar, ki so ga zaslužili, ko so prodali te igrače, so porabili za preživetje svoje družine. Na razstavi Zemlja pleše smo morali magnetke pritrditi na pravi del drevesa. Na magnetkih so bile napisane besede o letnih časih, na nekaterih pa je bilo nekaj narisane. Prišli smo v sobo, kjer so planeti krožili okoli disco krogle, ki je predstavljala Sonce. Izstrelili smo tudi Hermana z raketo.

Na delavnicah smo izdelali razglednice. Na kartončke smo prilepili listke, kjer je bil naslikan del muzeja. Na drugi strani smo napisali besedila, ki smo si jih sami izmislili.

Ogledali smo si tudi ulico, kot je bila v starih časih. Videli smo čevljarno, frizerski salon, šiviljsko delavnico, lekarno in druge starinske trgovine.

V fotografskem muzeju smo šli tudi v temnico. Temnica je bila pomembna, da se fotografije, ki jih je naredil fotograf, niso uničile. Povedali so nam tudi, da je tukaj fotografiral fotograf Josip Pelikan. Videli smo fotoaparate iz starih časov. Bili so podobni

harmonikam. Na stekla so namazali posebno snov, ki je bila občutljiva na svetlobo. Zato so jo morali previdno dati na zadnji del fotoaparata. Na sliko so morali čakati najmanj en mesec.

V Celje in nazaj smo se peljali z vlakom. Nam je bilo to všeč, ker smo se lahko med vožnjo pogovarjali in igrali kakšne igre z rokami. Skozi okno smo tudi opazovali in veliko videli: drevesa, gozd, hiše in železniške postaje.

Jaz sem si kupila tudi nekaj

spominčkov, ki me bodo spominjali na maskoto Hermana.

Zoja Soršak, 2. c

Dunaj

V soboto, 29.9.2018, smo se ob 7. uri odpravili v mesto Dunaj. Na poti do naše destinacije smo videli veliko znamenitosti, npr. Opero, mestno hišo, univerzo, Umetnostni in naravoslovni muzej. Sprehodili smo se skozi Hofburg do 5D kina, kjer nas je čakalo potovanje skozi čas. Po ogledu smo se odpravili do znamenite cerkve sv. Štefana-Stephansdom, ki je srednjeveško rimskokatoliško svetišče z okrašenim koničastim zvonikom, katakombami, zakladnico in prelepo gotsko arhitekturo. Za tem smo imeli prosti čas za kosilo. S prijateljicami smo imele mali prigrizek v McDonaldsu in nato še obiskale nekatere znamenitosti, razne trgovine in se družili s prijatelji. Po kosilu smo se odpravili v Naravoslovni muzej. Videli smo veliko stvari. Najbolj mi je bilo všeč prvo nadstropje, kjer so prikazali več vrst živali. Pogledali smo si tudi okostje dinosavrov, kamen z Lune in minerale. Po ogledu muzeja smo se poslovili od Dunaja in se odpravili domov.

Tega dneva nikoli ne bom pozabila. Iskreno sem vesela, da nam je naša učiteljica Maja Debeljak s pomočjo ostalih učiteljev organizirala ta izlet. Dobili smo priložnost obiskati prelepo mesto Dunaj. Naučili smo se veliko o zgodovini, kulturi in jeziku, zraven tega pa se še zabavali.

Brina Vrbanič, 9. c

Izlet v Vulkanijo

V četrtek, 11. 10. 2018, smo se ob 13. uri z mini kombijem odpravili na Goričko. Ko smo prišli do Vulkanije, smo si v predprostoru interaktivnega muzeja ogledali kratki film o nastanku vulkanskega kraterja. Nato pride zanimivi del, nadeli smo si čelade in se odpravili do dvigala, ki nas je popeljalo vse do središča Zemlje. Skozi podzemne rove smo se sprehodili in opazovali kristale. Kar naenkrat so se tla začela tresti in bil je čas za pobeg.

Prišli smo do vlakca, ki nas je popeljal skozi rove na površje. To je bila dogodivščina in pol. Ko smo prišli na površje, smo si odšli ogledat še nastanek kamnin in kristalov. Nato smo se veseli odpravili nazaj do mini kombija in se odpeljali domov. Bila je zanimiva izkušnja, saj je Vulkanija izjemen in zanimiv doživljajski park, poln vseh čudes in zgodovine nastanka vulkanov in kristalov.

Marsela Supe Vide 7. b

Dragocen obisk v naši šoli

»Več modrosti imate, ponižnejši je vaš duh.

Več razumevanja imate, koristnejše je vaše delovanje.

Več dobrote je v vašem srcu, močnejša je ljubezen do drugih.« (P.M. Maheswarananda)

Ljubezen do drugih je vrednota, ki svet dela lepši. Zelo pomembno je, da tega naučimo naše najmlajše. Medgeneracijsko druženje je zagotovo primer vseživljenjskega učenja, ki daje bogato izkušnjo vsem udeleženiim.

V torek, 26. 2. 2019, so pod vodstvom gospe Tjaše Jakob prvošolce OŠ Dušana Flisa Hoče obiskali stanovalci Doma starejših občanov Tezno.

V razrede so vstopile štiri čudovite gospe - Ljuba, Marija, Amalija in Stanislava ter dva prijetna gospoda - Branko in Anton.

Učencem so pripovedovali o dogodkih iz svojega življenja. Izvedeli smo, kako je bilo pri njih v šoli, kaj so morali početi doma in v prostem času. Učenci so postavljali različna vprašanja. Z velikim zanimanjem so poslušali, kako so nekoč imeli lesene klopi, v katerih so bile vdolbine za črnilo in pero. Zvezki so morali biti lepi, otroci pa so bili zelo pridni, saj so drugače dobili s šibo po prstih ali klečali na koruzi.

»Ali ste imeli veliko sladkarij?« je vprašal eden izmed učencev. Obiskovalci so povedali, da so bili veseli, ko so dobili košček čokolade, kar pa ni bilo zelo pogosto.

Ko so učenci postavili svoja vprašanja, se je po šolskem hodniku zaslišal zvok harmonike, na katero je zaigral gospod Branko. Zaplesali smo in zapeli, kar je otoplilo srca naših otrok in obiskovalcev iz doma.

Veseli smo bili obiska, kar smo jim izrazili z majhno pozornostjo. Učenci so narisali različne risbice, ki smo jih speli v spominske albume. Tako bo naše skupno druženje ostalo obiskovalcem za vedno v spominu.

Brigita Pečanac

SPOZNAVANJE DRUGAČNOSTI

Učence 4. razredov je obiskal invalid Igor Plohl. Učenci so o obisku zapisali:

Na naši šoli nas je obiskal invalid. Povedal je, kaj se mu je zgodilo. Razložil nam je, kako sedaj živi, da ima prilagojeno stanovanje in drugačen avto. Opozarjal nas je na to, da naj staršem povemo, naj ne parkirajo na mesta namenjena invalidom. Pokazal nam je tudi kratek film o Afriki in paraolimpijskih igrah.

Zarja, 4. a

Obiskal nas je invalid Igor. Najprej nam je pokazal video posnetek živali v Afriki. Nato pa njegovo življenjsko zgodbo in prebral nam je knjigo Lev Rogi najde srečo, ki jo je sam napisal. Kljub invalidnosti je športno aktiven. Med predstavitvijo sem razmišljala, kako bi bilo meni, če bi bila invalidka. Odločila sem se, bolj pazim nase. Igor kljub vsemu živi samostojno življenje.

Eva, 4. a

Obiskal nas je invalid Igor. To je postal, ko je padel z lestve 3 m globoko na tla. Pri padcu si je poškodoval hrbtenico. Zaradi tega je preživel 8 mesecev v bolnišnici. Pred poškodbo se je ukvarjal s kolesarjenjem, košarko. Po njej se mu je življenje spremenilo. Vse svoje dejavnosti je moral prilagoditi svojemu stanju. Tudi sedaj se ukvarja s kolesarjenjem, vendar uporablja invalidom prilagojeno kolo. Vozi tudi avto. Po poklicu je učitelj. Svojo življenjsko zgodbo je opisal v knjigi Lev Rogi.

Nejc P., 4. a

Na šoli nas je obiskal invalid Igor. Četrtri razredi smo se zbrali v stari telovadnici in z zanimanjem poslušali njegovo življenjsko zgodbo.

Povedal nam je, da je pred desetimi leti pomagal staršem pri prekrivanju strehe, ki jo je odkril močan veter. Plezal je po lestvi in tik pod vrhom se je zlomil klin. Padel je 3 m globoko na tla in si poškodoval hrbtenico. Rešilec ga je odpeljal v bolnišnico, kjer so ga operirali. Žal so mu zdravniki povedali, da je postal hrom in ne bo mogel nikoli več hoditi. Za Igorja se je začelo novo življenje. Naučiti se je moral voziti z invalidskim vozičkom, kako se spraviti v posteljo, kako se tuširati, kako se usesti v avto in še veliko drugih stvari. Ker je bil Igor pred nesrečo učitelj, zdaj poučuje otroke, ki so dalj časa v bolnišnici. Po nesreči je začel tudi pisati. Njegova prva knjiga nosi naslov Lev Rogi.

Ob koncu nam je povedal, da moramo paziti nase. Če pa se slučajno poškodujemo, ne smemo obupati. Takrat je zelo pomembno, da so ob tebi pravi prijatelji.

Lan, 4. a

Ugotovila sem, da moram paziti na svoje telo.

Všeč mi je bilo, da so ga prijatelji podpirali in mu kupili nov avto.

Nisem vedela, da tudi invalidi lahko opravljajo različne športe.

Zara, 4. a

Mladi člani Rdečega križa

Že tretje leto zapored smo na naši šoli sprejeli učence 2. razredov med mlade člane Rdečega križa. Obiskale so nas Tatjana Bolšec, Zdenka Gajzer in Marjana Visočnik iz področnega RK Hoče in Rogoza.

Učenci so nam pripravili krajšo predstavo Mojca Pokrajculja, Matic Štesl pa nam je zaigral na harmoniko. Gospa Tatjana Bolšec nam je povedala nekaj besed o organizaciji Rdečega križa ter dodala krajšo poučno zgodbico.

Nato so učenci prejeli izkaznico in praktično darilo ter se posladkali s pecivom. Učencem je čestital gospod ravnatelj in jim ob tem namenil spodbudne besede. Ob koncu smo sklenili, da bomo skupaj z mladimi člani pripravili manjše akcije.

Maja Petrović Kos, učiteljica

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 11. 3. 2019, smo šli v šolo v naravi. Pred šolo smo se zbrali ob 9.25. Ob 9.30 smo se z avtobusom odpeljali do doma Škorpijon.

Ko smo prišli v dom, smo si razpakirali stvari iz kovčka v omaro. Potem smo odšli v jedilnico na kosilo. Po kosilu smo odšli na pohod na Žavcarjev vrh. Na Žavcarjevem vrhu je bila koča, vendar je bila zaklenjena.

Ko smo se vrnili v dom, smo pojedli večerjo. Po večerji smo se razdelili v 2 skupini. Mi smo šli opazovat zvezde, 2. skupina pa je šla igrati igrico. Ko smo končali, smo se menjali. V drugi učilnici smo igrali pictionary (ugani narisano). Po igricah nam je učiteljica prebrala pravljico. Po pravljici smo odšli v sobe, se stuširali in si umili zobe. Potem smo zaspali.

Naslednje jutro smo pred zajtrkom odšli ven na jutranjo telovadbo, nato pa smo se vrnili v dom na zajtrk. Po zajtrku smo obiskali manjšo kmetijo, kjer imajo veliko živali, tudi ponije. Jahali smo po trije učenci skupaj. Potem smo si ogledali še druge živali. Imeli so še kokoši, gosi, pujsce, zajce in purane. Zadovoljni smo odšli v dom. Tam nas je že pričakala gospa, ki nas je naučila mokrega polstenja. Izdelali smo prtiček z rožo. Po polstenju smo imeli kosilo, nato pa smo odšli streljat z lokom in igrati med dvema ognjema. Po streljanju smo iskali škrata v gozdu. Hodili smo po strmih stezah, videli njegov dom, iskali liste, plodove ... Po vrnitvi v dom smo pojedli večerjo, nato pa zapisali dnevnik in se igrali možgančkanje. Potem smo odšli v sobe, si umili zobe in zaspali.

Zjutraj smo spakirali stvari in pojedli zajtrk. Potem smo imeli pohod do meje z Avstrijo. Ko smo prišli nazaj, smo imeli igre za sodelovanje in kosilo. Po kosilu nas je že čakal avtobus in potem smo se odpeljali domov.

Upam, da gremo čim prej spet v šolo v naravi.

Miha Košec, 3. a

Šola v naravi – zabavna pot do znanja

21. 11. 2018 smo se odpravili v Tolmin. Tam smo ob prijetni družbi mojih sošolcev in sošolk hodili na razne izlete, spoznavali zgodovino Tolmina, obiskali smo tudi zelo staro drevo, ki ima veliko luknjo v deblu in odšli smo tudi v notranjost drevesa, ogledali smo si sotočje reke Soče in Tolminke in še bi lahko naštevala. Ogledali smo si Tolminska korita in odšli v Nemško kostnico. Še posebej mi je bilo zabavno, ko smo поблиže spoznali nekatere živali in delali bombone za grlo. Spoznavali smo vrste dreves in vremenske pojave ter se vozili s skiroji. Vsak dan smo se ob družabnih večerih zabavali s prijatelji. Imeli smo razna tekmovanja in zadnji dan plesni večer s predstavo talentov. Zelo smo se zabavali in veliko naučili. Šola v naravi je pomembna, ker se tam učiš na drugačen način, spoznavaš naravo in druge kraje ter se zabavaš s prijatelji.

Ana
Šalamon, 5. a

Šola v naravi

Iz šole v Hočah smo zbežali,
ker brezveze nam je blo,
zjutraj smo na avtobus odskakljali
in se na veliko režali.

V dom Kavka smo prispeli,
da bi »fajn« se imeli.

Najedli, ustalili smo se, v
se nas zeblo je.

Hodili na pohode smo,
ker snega ni bilo.

V jame, na gore smo se podali,
zabavno je bilo.

Po večerji smo zapeli.

Skratka super smo se imeli.

Napisale: Eva K., Eva K.K., Elena P., Nisa P., Alina M., Špela Z. K., Sara P., Lana M., Zoja M., Ema L., Maruša H. (7. a in 7. c)

Obisk kripte v Hočah

V četrtek, 25. 4. 2019, smo se učenci 3. c z učiteljico odpravili na ogled Hoške kripte. Od šole smo odšli peš do Glaserjevega trga, kjer je Glaserjev doprni kip. Tam nas je že čakal g. Čander, potem pa smo skupaj odšli do cerkve sv. Jurija do župnika Alojza Petriča.

Skupaj smo se sprehodili do ceste pri motelu Divjak, tam je bilo rimljansko najdišče, nato do kripte. Tam smo vstopili in izvedeli, da je najstarejša kripa v Sloveniji. Tam smo prišli tudi do starega vhoda, kjer je rov do Pohorskega dvora, pa tudi do cerkve sv. Mihaela v Razvanju. Ko so večali cerkev, se je to sesulo in so pozabili, da imamo kripto. Šele ko je bila velika poplava, so izvedeli spet zanjo, ker so se čudili, kam odteka voda. Kripa v Hočah je bila med zadnjimi zidana tako kot ribja kost, že pred več kot 1000 leti pa so poznali način kroženja zraka. V kripti je bil Antični marmorni relief, del večje rimske arhitekture.

V kripti sem bil prvič in bilo mi je zelo zanimivo.

Aljoša Rafolt, 3. c

3. c na ogledu Hoške kripte z gospodom Milanom Čandrom

Pravljična joga 1. c razredu

Pravljična joga je vodena vadba z elementi joge, ki je popolnoma prilagojena otrokom. Učenci se naučijo umiriti, zadihati, ozavestiti, da ne pozabijo nase, na svoj ustvarjalni svet in svoje meje. Edini izziv, ki je pred otrokom, je on – sam.

Skozi pravljичno jogo in pravljični svet otroci spoznavajo sebe, živali, rastline, daljne in bližnje dežele, drug drugega. Krepijo svoje sposobnosti, sprejemajo omejitve in se naučijo umiriti.

V pravljičnem potovanju otroci spoznavajo osnove in imena asan, ki so prilagojene njihovi starosti in dožemanju. Ker joga oponaša živalski in rastlinski svet, v otroku odpira le še novo možnost dožemanja sveta; pes, mačka, lev, kobra, drevo, lotos, strešica, bojevnik so zanimivi tudi, ko se prelevimo v njih kot mali jogiji.

Glavni namen otroške joge je ohranjati elastično telo, krepiti moč, popravljati slabo držo, izboljševati koordinacijo, se vedno bolj zavedati svojega telesa in gibov v prostoru, obenem pa povezati dihanje in se zavedati duševnih stanj ter najti svoj notranji mir.

Lea Janžič

Čokodan v čokoladnici Zotter

Tako kot že vsa pretekla leta, smo se tudi letos v mesecu maju z učenci, ki obiskujejo pouk nemškega jezika in učenci turistične vzgoje, ponovno podali čez mejo, na obisk čokoladnice Zotter in gradu Riegesburg.

Vonj po sladki čokoladi nas je presenetil že, ko smo stopili z avtobusa. Nato smo si z učenci najprej ogledali 30-minutni filmček o tem, kako pridelujejo kakav in iz njega nato slastno čokolado. Res dober, zanimiv in poučen uvod tako za učence kot tudi za nas učitelje spremljevalce. Po ogledu filma se najprej opremimo s keramičnimi žličkami za pokušanje čokolade in nato se naše sladko popotovanje po čokoladnici Zotter začne. Z učenci prehajamo iz prostora v prostor tega sladkega družinskega podjetja, kjer začnemo s pokušanjem kakavovih zrn, nato čokolade v prahu, sledijo tople tekoče čokolade, ki nas vse zmeraj presenetijo in nasitijo, tudi tiste, ki čokoladnico obiščemo vsako

leto. Učencem se seveda niti sanja ne, kaj vse še sledi, ko se znajdemo na dolgem hodniku polnem čokolad, in sicer od 100 %, najbolj grenke čokolade, saj je to sam kakav, do 20 %, kar pa je skoraj sam sladkor. Sledijo čokolade z različnimi dodatki, npr. čokolada z bananami, kavo, čilijem ... Čokoladno popotovanje pa kar traja in traja in mu kar ni videti konca. Občudujemo lahko raznorazne čokoladne kreacije podjetja Zotter in tudi njihove izvirne embalaže, ki so delo različnih umetnikov. Ob zaključku čokopokušine si v trgovinici za spomin ali sladkanje doma zagotovo vsak priskrbi še svoj najljubši okus ali posebno čokoladno presenečenje za domače. Po čokoladnici se z učenci sprehodimo še skozi domači živalski vrt, ki spada pod okrilje podjetja Zotter, prav tako si ogledamo njihove zeliščne vrtičke in grede, se poigramo na izvirnih igralih. Ob koncu obiščemo še grad Riegersburg, do katerega se povzpne z dvigalom in od koder nas preseneti čudovit prostrani razgled po okoliških gričih.

Z odkrivanjem koticov naših sosedov odkrivamo, kako lep je svet, kako ljudje živijo oz. so živeli čez mejo, spoznavamo njihovo kulturo in poskušamo v živo uporabiti jezik države, ki se ga učimo v šoli.

Maja Debeljak

Mladi likovni ustvarjalci

Zara Štefok, 2. c

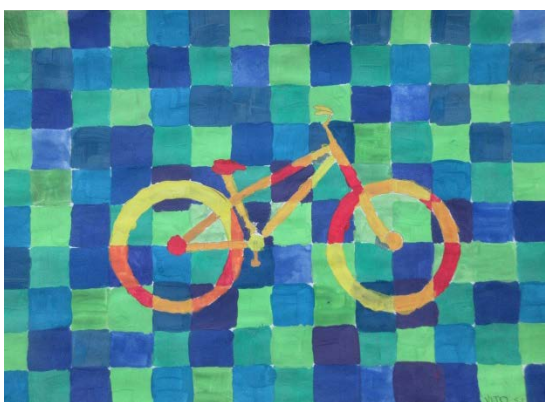
Erin Rojko, 2. c

Rene Kobalej, 2. c

Neža Sobočan, 2. c

Vito Bejat Krajnc, 5. C

Elena Arandjelović, 5. C

Učenci 2.a

Učenci 2.b

Pia Kovač, 2. a

Učenci 2. b

Nina Merkuš, 2. a

Vida Ornik, 4. a

Učenci 3. c

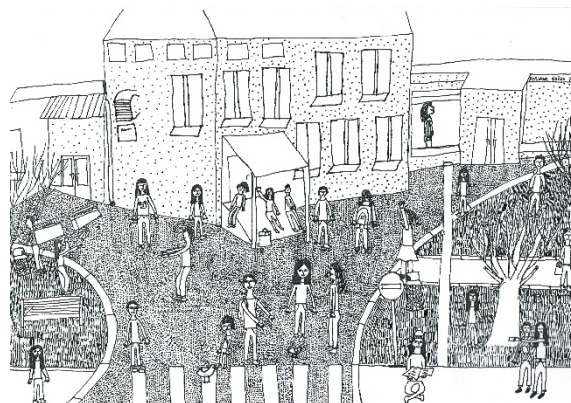

Ana Hasaj, 6. a

Dita Bedenik, 6. a

Aneja Gajšek, 6. b

Adriana Grčar, 7. a

Ema Lubanjšek, 7. c

Sara Prejac, 7. a

Ina Roškarič Duh, 6. b

Lorena Sedlanič, 7. b

Nika Turner, 7. b

Ema Mirič, 7. b

Lucija Adam, 9. a

Enej Mirič, 9. b

Tara Rečnik, 8. b

Vid Gomaz, 9. a

Eva Božič, 9. b

Lucija Adam, 9. a

Maja Frangež, 8. c

Vanesa Štandeker, 7. c

Lana Malek, 9. c

Eva Božič, 9. b

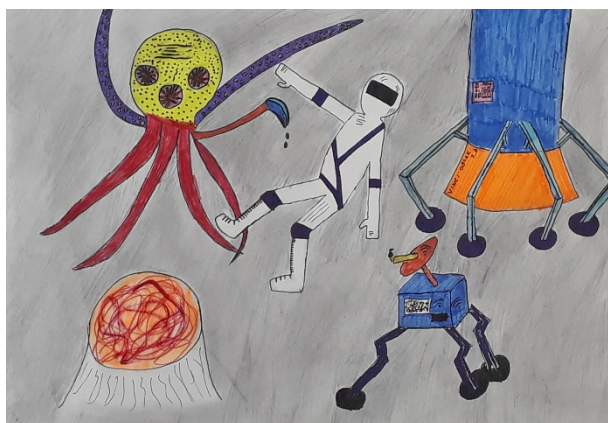

Ema Mirič, 7. b

Tilen Franc, 7. b

Vinci Oblak, 7. b

Vesna Visočnik, 8. a

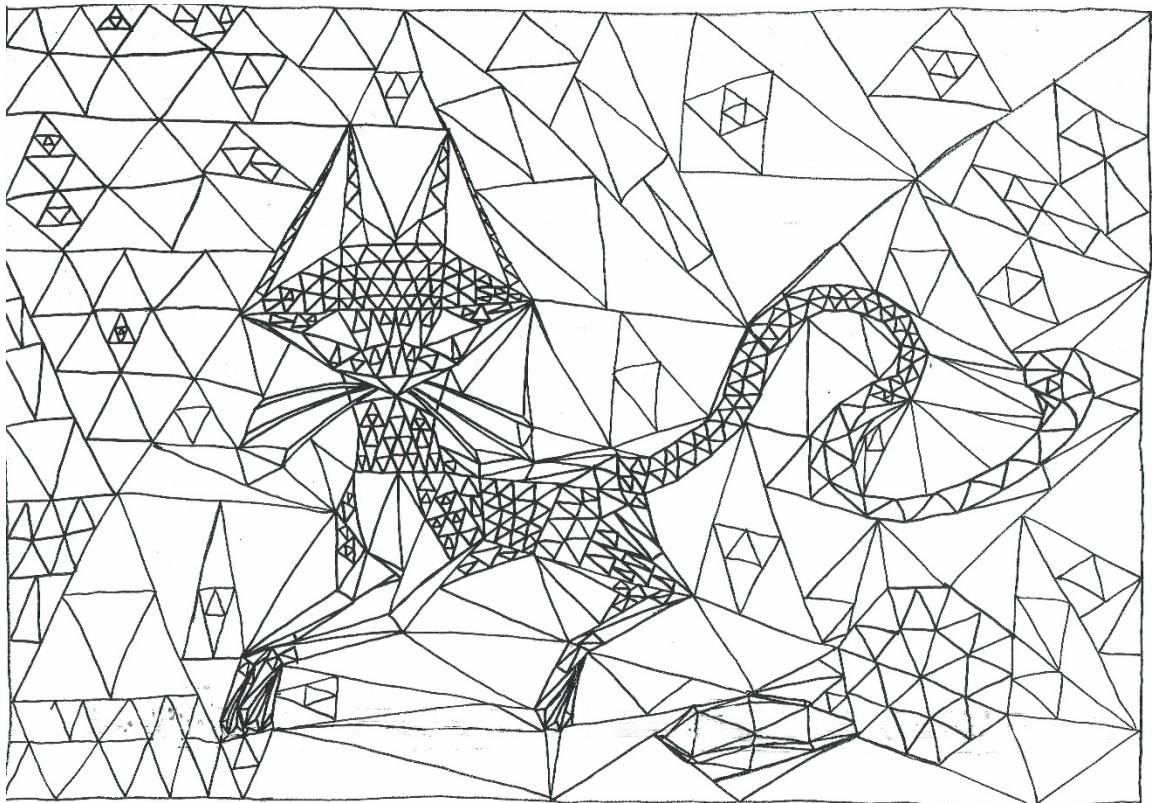
Nika Bedenik, 8. a

Tara Rečnik, 8. b

Nika Lajmsner, 8. a

Mladi besedni ustvarjalci

MEDVEDEK

Mali medvedek
šel je po medek,
da se posladka,
preden zima bo prišla.

Anastasija Timotić, 2.b

POMLAD

Pomlad je prišla,   Lastovke so priletele,
že zvonček cinglja.   da bi se pogrele.
Medvedek se zbudi,   Pomlad čakali smo vsi,
svoj brlog zapusti.   da bi se martinčkali.

Tudi sneg se topi
in vse zeleni.

Anastasija

Zajčkov rojstni dan

Nekoč je na travniku živela zajčja družina. Imela je tri male zajčice. Prvi zajčici je bilo ime Marjetica, drugi je bilo ime Skokica in najmlajši zajčici je bilo ime Bobka. Marjetica je praznovala rojstni dan. Povabila je lisico Mico, Medveda Brunda, kosa Nika, ježa Bodičarja in veverico Ilko. Marjetičina mama je pripravila zeljno in korenčkovo pito, nalila sok in pripravila mizo. Otroke je poklicala k pojedini. Ko so pojedli, so šli napihovat balone. Nato so prosili mamo zajkljo, da jim balone oblikuje v zajčke. Kmalu je postalo temno in rojstni dan se je končal. Vsi so se poslovili od Marjetice.

Tinkara Vohar, 2. a

Nekega dne je živela zajčja družina. V družini so bili oče zajec, mama zajklja in imela sta še tri male zajčke. Najmlajšemu zajčku je bilo ime Jakob. Prav danes je praznoval rojstni dan. Starša sta se odločila, da mu bosta organizirala zabavo na gozdni jasi. Na zabavo je povabil varana Zlatka, lisico Zvitorepko, šjojo Elo in ježa Nejca. Zabava se je pričela ob osmih dopoldan. Varan mu je dal polno košaro slastne deteljice, lisica mu je dala lepo voščilnico, jež mu je dal korenček, šjoja pa zeljno glavo. Pojedli so korenčkovo torto, se nekaj časa igrali in nato poslovili. Zajček je razmišljal, da jih naslednje leto zopet povabi.

Jakob Pupaher, 2.a

Kaj razjezi naše drugošolce

Takrat, ko naredim nekaj zelo v redu in se mi nato vse zruši, sem zares jezna. Še huje je, ker se mi smeji. Eva, 2.a

Res sem jezna, ko mi mamica po svoje pospravi mojo sobo, meni pa takšna ni všeč. Mina, 2.a

Zelo sem jezen na prijatelje, ki mi ne dovolijo, da se z njimi igram. Mai, 2.a

Zelo sem jezen takrat, ko zvečer sestavljam lego kocke in gradnje ne morem dokončati, ker moram v posteljo. V postelji se še dolgo jezim. Matic, 2.a

Najbolj se razjezim, ko me bratec ščipa in mi ne da miru. Potem mu tudi jaz začnem nagajati. Ela, 2.a

Najbolj se razjezim takrat, ko me nekdo udari. Razjezim se tako, da ga udarim nazaj. Teo, 2.a

Jezen sem takrat, ko moram na silo pojesti juho, ki je ne maram. Lan, 2.a

KDAJ BI NEKUMU REKEL/LA, DA JE BOGAT ...

Jaz bi to rekla človeku, ki živi v svoji hiši in vsak dan lahko gre v službo. Ima svojo družino, ki je zdrava in prijazna.

Maja, 2. a

Bogat je tisti, ki ima zelo veliko denarja, si kupuje drage stvari in ima vse, kar si poželi.

Vivi, 2. a

Zame bogat človek ni tisti, ki ima veliko denarja. Bogat človek je ta, ki je do ljudi zelo prijazen, jim pomaga, je prijeten in ga imajo vsi radi.

Matic, 2. a

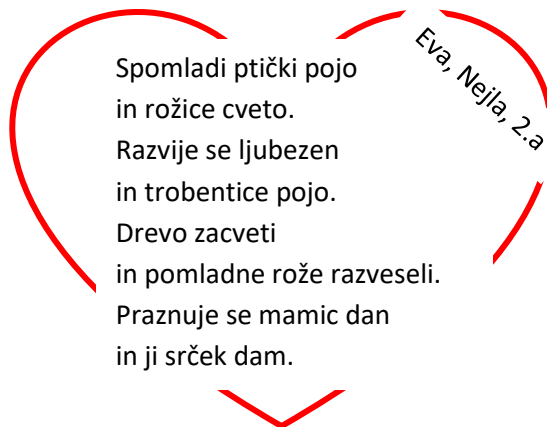
Bogat človek si lahko privošči veliko več kot človek, ki ni bogat, ker ima ogromno denarja. Lahko gre v drage hotele, si kupi ferari, potuje po svetu in si kupi draga zdravila.

Mik, 2. a

Kaj je sreča?

Sreča je nekaj, kar leži na vrhu srca in samo čaka, da izbruhne ven. Duša ti kar zasije, ko se sreča skriva v njej. Sreča je glavno čustvo, ki prebije vse ovire, dvigne te v zrak in pusti vse skrbi.

Andrej Smole, 3. a

NOČNI POHOD

V petek, 1. februarja popoldne, smo imeli planinski izlet. Ob 17. uri smo se zbrali pred šolo. Nato smo se z avtobusom odpeljali na Areh. Vzeli smo lučke, nekateri dežnike, nekateri pa so si nataknili kapuce in odšli. Vsi smo imeli zelo mokre nahrbtnike, saj nas je na Pohorju pričakal dež. Hodili smo eno uro, da smo prišli do Mariborske koč. Tam smo nekateri pojedli palačinke in spili čaj. Nekateri otroci smo se šli ven igrat. Delali smo iglu. Čez čas je vodnik rekel, da bomo odšli. Pohod do avtobusa je trajal približno pol ure. Na avtobusu je bilo nekaterim vroče in so si slekli kombinezone. Domov smo prispeli ob 21. uri. Pohod je bil zelo zabaven in poln dogodivščin.

Lara Zajc, Agata Glavan Čander, 3. a

JAZ SNEŽAK

Jaz sem snežak Kolja. Na glavi imam rdeč lonc, okoli vratu imam rumen šal in v rokah držim metlo. Živim na vrhu gore.

Nekoč je do mene priletelo pismo, prebral sem ga in videl, da je za dedka Mraza. Napisala ga je Urška. Poklical sem jelena in odpravila sva se. Ko sva bila skoraj tam, sva se ustavila pred prepadam. Čez prepad je vodil star most. Komaj sva stopila nanj, že se je podrl in naju skoraj potegnil v globino. Zaskrbelo naju je, kako bova dostavila pismo, ko je ravno iz hiše stopil dedek Mraz. Pomahala sva mu čez prepad. In on nama je spustil čarobni most. Tako sva, s pomočjo sreče, dostavila Uršino pismo pravočasno.

Kolja Štaleker Pleš, 2. b

BACILI

Prihaja zima in bacili,
čaj z limono bomo pili.
Med čebelji še dodali,

zdravi vsi tako ostali,
saj limona, čaj in med,
boljši so kot sladoled.
To so naše dobre vile,
ki preganjajo bacile.

Gaja Babič, 2. B

KJE? – naslov pesmi Srečka Kosovela.

Drugošolci so pesem dopolnili s svojimi verzi.

Kje je sonce?

Z neba opazuje pisane lonce.

Kje je čebela?

Tam, kjer je njena družba vesela.

Kje je trava?

V gozdu, v potoku plava.

Kje je dežnik?

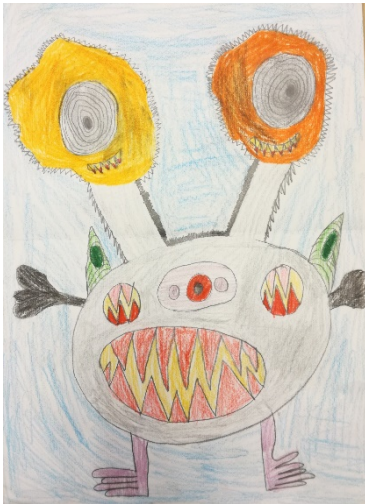
V roki ga nosi sošolec Mik.

Kje je krava?

Tam, kjer raste velika trava.

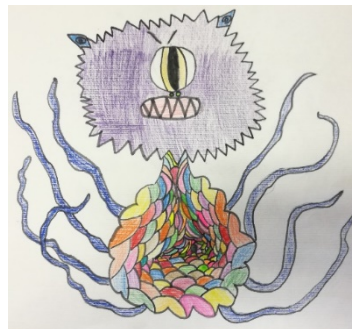
Kje je šola?

V Hočah, kjer ni nikoli glavobola.

Mein Monster

Mein Monster hat ein Auge. Es hat eine kleine Nase und einen großen Mund. Die Zähne sind groß. Mein Monster ist groß und dick. Es hat zwei kleine Ohren. Der Bauch ist bunt. Mein Monster hat 8 Beine.

Mateja Jezernik, 3. b

Leon Dubravica, 3. b, naslov slike: Mein Monster

Moja mama

Učenci 3. c:

MARCEL:

Moja mama ima dela za deset,
saj ima otrok kar pet.

ANA:

Moja mama rada peče,
zraven tudi dosti reče.

LUKA:

Moja mama vsak dan v Avstrijo na delo
hiti,

jaz pomagam ji, da ne zamudi.

ZALA:

Moja mama rada bere,
moja mama lepo diši,
moja mama dobro kuha,
najboljša njena je juha.

JURE:

Moja mama ima 4 fante,
ko pa jo kateri razjezi,
pa bolje, da te ni!

MATIJA:

Moja mama ima sinove tri,
pazimo, da nihče je ne razjezi.

ANASTASIJA:

Moja mama diši kot roža,
ko me zvečer prijazno poboža.

SARA:

Na kmetiji veliko dela, zmeraj se smeje,
svojih pet otrok vsak dan ogreje.

ALJOŠA:

Moja mama vedno na poti na morje spi
in se komaj pred trajektom zbudi.

KEVIN:

Moja ljuba mama z mano veliko se uči,
upam, da se kmalu z atejem poroči!

UNA:

Moja mama prava je gospa,
le kdo bi rekel, da kar štiri hčere ima!

ŽAK:

Mama Katja vse športe obvlada,
naju z Zaro ima neizmerno rada.

Z ljubeznijo

Prebrali smo pravljico Bine Š. Žmavc Popravljalnica igrač, kjer nam je bil všeč stavek:
»Če delaš z ljubeznijo, je zmeraj ob tebi tudi dobra čarovnija«. Tudi vsak izmed
nas v življenju kaj počne z veliko mero ljubezni. To so odgovori učencev **3. c**.

Z ljubeznijo rad/a:

Zala: igram odbojko, se podim po igrišču in odbijam žoge.

Sara: pomagam v štali in mami pomivat.

Luka: rad kolesarim in delam bunker.

Una: treniram gimnastiko in rišem.

Kevin: s psom Dantejem se rad igram ter ga pobožam in hranim.

Ana: rada sodelujem in pomagam revnim ljudem s tem, da jim darujem hrano ali
oblačila.

Marcel: pasem krave.

Matija: z ljubeznijo sem izdelal lesen srček za Zalo.

Žak: se ukvarjam s športi, se igram s sestrico in opazujem živali.

Anastasija: pišem lepe misli.

Aljoša: raziskujem stare rove in jame, prebiram ter rišem zemljevide.

Jure: plezam po drevesih in se vozim z motorjem.

Uvod v dnevnik

Dragi dnevnik!

Sem Sara. Imam dolge rjave lase. Stara sem 9 let in hodim v 3. c razred. Rada rišem, barvam, jaham in hodim na judo. Imam dve sestri in dva brata, mamo, očeta, babico in dedka. Sem najmlajša v družini. Živim na kmetiji, imamo štiri pujske, dva konja in dve mucii.

Vsak dan se zgodi nekaj novega. Zato sem se odločila, da se te dogodivščine zapišejo v dnevnik. Včeraj je mami šla po deset novih kokoši. Upam, da bodo znesla veliko jajc. Potem nam lahko mami speče peciva. Tega se zelo veselim. To je za danes vse. Nadaljujem jutri, do takrat te lepo pozdravljam.

Tvoja Sara.

Sara Gomaz, 3. c

Šopek

Učenci 3. A razreda so imeli predstavitev o roži. Ko so imeli pouk, je učiteljica rekla učencem, naj gredo na travnik in utrgajo eno rožo z dolgim pecljem. Otroci so odšli na travnik, vsak je našel rožo in si jo je ogledal, njene cvetove in cvetne prašnike. Ko so utrgali rože, so skupaj odšli nazaj v šolo. Potem so se usedli na stol. Prva je bila Maja, druga Sara, tretji Tilen, četrti Jakob in tako dalje. Učiteljica je vse pohvalila. Nato so naredili šopek rož. Maja in Tine sta okoli rož navila papir, potem sta okoli papirja zavezala pisan trak. Ko sta končala šopek, so učenci šli do kuharice, ker je imela rojstni dan. Podarili so ji šopek rož, zapeli Vse najboljše in ji čestitali, kuharica pa jih je objela.

Sara Gomaz, 3. c

Sneženi mož (nadaljevanje zgodbe)

SNEŽENI MOŽ SI JE ZELO ŽELEL VIDETI ROŽE, HODIL JE IN HODIL ...

Ko je sneženi mož odprl vrata, je videl polno cvetlic in čebelic, metuljev. Znašel se je na travniku. In je šel do cvetlic in vzel modro, zeleno, vijolično in rumeno. Videl je zajčka Tineta. Sneženi mož je rekel: »Kako lepo!« Zajček mu je odgovoril: »Vem ja!« In mu povedal: »Stopil se boš, glej kako sije sonce!« Snežak je vzel cvetlice in je hitro tekkel skozi vrata.

Sara Gomaz, 3. c

In potem se je znašel pri medvedu Marku. Marko je vprašal, kje lahko najde rože. »Tudi sam jih iščem, pridi, jih greva poiskat skupaj!« Medved gre z njim. Potem sta prišla do veverice. Veverica je vprašala, kje naj dobi rože, saj se 12. 12. poroči. »Pridruži se nama, tudi midva jih iščeva,« sta rekla snežak in Marko. Nato pridejo do zajca in ta reče: »Mi daš ta tvoj okusni korenček?« »Ne, to pa že ne.« In so šli do snežakove hiše. Takrat je pridrvel poštar z rožami, saj je snežak imel rojstni dan. Vsi so bili srečni, posebej pa še snežak. Končno je v svojem življenju našel rože. Juhuhu!

Luka Kolarič, 3. c

Pred vrati je stal sneženi mož. Zanimalo ga je, kaj je notri. Pomislil je, da so notri rože. Počasi je vstopil in zagledal ogromno cvetic, dreves in grmovja. Cvetlice so bile različnih barv. Zagledal je tudi živali: ptice, veverice, hrošče in druge živali. Veverica ga je vprašala, kako mu je ime. »Sneženi mož,« je odgovoril. Veverica je vprašala, če bi bila prijatelj. Sneženi mož jo je vprašal, kje je. »Si v cvetličnem parku,« je odgovorila veverica. Bila je že takšna ura, da je Sneženi mož moral oditi. Naenkrat je bila pomlad. Sneženi mož je hitel domov in se na poti stopil.

Una Mladenović, 3. c

Ko je bila zima in je bil dan, je bil sneženi mož vesel. Namesto nosa je imel korenček. Nenadoma je sneženi mož pomislil na barvaste rože in jih šel iskat po snegu. Hodil je in hodil, a ni nobene rože našel. Čez nekaj časa je srečal zajca, ki se je prehranjeval s kislino in sladko repo. Sneženi mož je vprašal zajca: »Si videl kakšne rože?« »Ja,« je odgovoril zajec. »Kje pa si jih videl?« je vprašal snežak. »Doma jih imam v vazah,« je odgovoril zajec. »Lahko pridem v tvojo hišo?« je vprašal sneženi mož. Zajec je rekel, da lahko, saj je tam temperatura prava zanj in njega ne zebe.

Sneženi mož je šel v njegovo hišo in v tam vohal cvetlice. Zvečer je snežak lahko prespal pri zajčku in zato se mu je zahvalil. Zjutraj je sneženi mož bil vesel in odšel domov.

Kevin Lorenčič Miško, 3. c

Znašel se je pred vrati, potrkal je, ampak mu nihče ni odprl. Sneženi mož je odprl vrata, videl je polno dreves. Začudeno je gledal. »To je sadovnjak,« mu je rekla mačka. Kaj je to sadovnjak? »Hvala, da si mi razložila, zdaj pa se poberi, mačka!« Mačka je šla in mu rekla: »Adijo, upam, da se še vidiva.« Sneženi mož je šel naprej. Videl je veliko vrst sadja, na primer hruške, jabolka in marelice.

Sneženi mož je bil žalosten, ker ni našel rož. Ampak je bil tudi srečen, ker je našel sadovnjak.

Jure Gselman Toplak, 3. c

Moj delovni dan

V ponedeljek me budilka zbudi ob 6.15. Takrat si za zajtrk pripravim jajčka na oko. Vzamem si oblačila in me ata odpelje na avtobusno postajo. Nato grem v šolo. V šoli nas uči učiteljica Jasna. Ko imamo malico, pojem jabolko, nato si grem umiti zobe. Sledi še nekaj ur pouka in kosilo. Ob dveh se z avtobusom odpeljem v Hoče na odbojko. Ob 15.30 pride po mene mama. Ob 16.30 imamo kosilo in nato sledi domača naloga in učenje. Ko končam nalogo, se grem ven igrati z žogo in mačkom Tomom. Ob osmih si grem pripraviti torbo. Nato se grem stuširati in si umiti zobe. Ob devetih sem v postelji in sladko zaspim.

Zala Lubanjšek, 3. c

Vesel božič

Nekega dne med prazniki sva se z bratcem veselila najinega božiča. Moj bratec si je zaželel cesto z avtomobili, jaz pa 3D očala. Ampak ko sva povedala atiju in mami, se nista strinjala. Vprašala sem ju, kaj si želite in sedla na kavč. In sta rekla: »Jaz bi rada dobila lonec, ati pa je rekel, da bi imel novo majico in hlače.« Nato je mami začela kuhati in peči, da smo lahko imeli večerjo, midva pa sva sestavljala sestavljanke. Ati je gledal televizijo. Nato se je začel božič. Potem smo šli gledat darila. Dobila sem 3D očala. Vzkliknila sem: »Jej, dobila sem to, kar sem si želela!« In potem je šel še moj bratec in mami in ati. In moj brat je dobil cesto z avtomobili. Bil je vesel in se začel igrati. Moja ati in mami sta dobila točno to, kar sta hotela imeti in ta srečni božič se je končal. Nato sva šla z bratcem spat, ati in mami pa tudi.

Ana Koželj, 3. c

Miška si kuje srečo

Miška se je zabavala in nekega dne ugotovila, kako se dela sirček. In potem je rekla, da se sirček dela iz mleka. »Ampak na koncu se mora potolči še s kladivom in za tri ure dati v hladilnik.« S kovačem sta počakala tri ure in izdelek je bil dokončan. In nato sta ga poskusila in bil je zelo dober. Potem sta delala sirčke vsak dan in zaslužila denar. Čez nekaj dni sta si že kupovala nove stvari. In najbolj srečno je bilo, da sta bila srečna.

Ana Koželj, 3. c

Miška si je skovala srečo in se zahvalila kovaču. In je odšla domov. Na poti se je spomnila, da je pozabila vrniti kladivo. Ko se je obrnila, je pritekla muca, miška je imela polne roke in ni mogla zbežati. Muca se je na poti proti miški udarila v kamen, zato ni mogla teči. Miški pa je na noge padlo kladivo. Potem se je kovač sprehajal po travniku in videl miško ležati na travi. Nato je pritekkel do nje in jo odnesel v njeno luknjo. Ko se je miška zbudila, je šla ven iz svoje luknje. Takrat je pritekla druga muca in jo zgrabila. Nato se je kovač obrnil nazaj in videl, kako se pretepata. Prišel je do njiju in muca se je ustrašila in zbežala. Kovač je odnesel miško domov k sebi in bila sta srečna.

Anastasija Stamenković, 3. c

Miška se je zahvalila kovaču in odšla v mišjo deželo. Nekega dne je miška pogledala svoj izdelek na polici. Miška se je vprašala, da mogoče pa ne bi rabila tega dekagrama železa za srečo, lahko bi si jo ustvarila v glavi. Miška se je zamislila in vrgla v koš kos železa. Tako je miška živela srečno do konca svojih dni.

Žak Štefok, 3. c

Enkrat, ker en dan

Ko bom jaz velik in moja mama majhna, bi la lahko na primer sam hodil po trgovinah, sam po gozdu in recimo lahko bi si kupil nov dober avto za zanimiva popotovanja v daljne kraje. Ker moja mama rada potuje, bi jo peljal na najbolj zanimive kraje na svetu! Ti kraji bi bili: Filipini, Madagaskar, Aljaska, Darwin v Avstraliji, Brazilija, Angelski slapovi ter Islandija. Nazadnje bi jo pa peljal še na vrh sveta – Mount Everest. Hoja nanj bi bila zelo naporna, zato bi moral mamu nositi v nahrbtniku. Seveda bi morala tudi nekaj pojesti. Zraven bi imel gorilnik, na katerem bi skuhal kosilo. Na vrhu gore bi od veselja skočila v zrak, nato pa se s padalom spustila na oblak.

Žak Štefok, 3. c

Uganke iz 4. b

Figure na njo postavijo in mat nam pripravijo. Kaj je to?
(Šahovnica) **Tinkara Hojnik**

Ima polomljen in obvezan nos in živi v bloku. Kdo je to?
(Peter Nos) **Tinkara Hojnik**

Ko dodaš, je manjše, ko odvzameš, je večje. Kaj je to?
(Luknja v peskovniku) **Nina Brkič**

Vije se po cesti, ima luske in gibčno telo. Katera žival je to?
(Kača) **Nina Kovač**

Moje poletje 2018

Vem, da se je poletje končalo, ker je postalo zelo hladno. Poletje si bom zapomnila, ker sem šla v mesto, ki sem ga želela obiskati že od svojega tretjega leta – to poletje sem bila v Parizu. Razveselilo me je, da sem za svojo rojstno minuto prišla v Francijo. Še posebej mi je bil zanimiv Eifflov stolp.

Vida Ornik, 4. a

Vida Ornik, 4. a, naslov slike: Poletne počitnice

Jesenske počitnice

Juhuhu, počitnice so tu.
Zjutraj dolgo spim,
saj zdaj se ne učim.
Zato poskrbim,
da se čim bolj veselim.

Čez dan se igram,
nič ne godrnjam.
Veliko se zabavam
in se s prijatelji poigravam.

Zvečer dolgo bedim,
nikamor ne hitim,
saj vem, da zjutraj
lahko dolgo spim.
Iza Sinkovič, 4. a

Zima bo odšla

(priredba slovenske ljudske pesmi)

Zima je odšla
in pomlad bo zdaj prišla.
Otroci snežaka so gradili
in na njega ne bodo pozabili.
Pomlad se bliža in
temperatura se že viša.
Cvetlice so zacvetele,
ptice priletele.
Pomlad se vrača nazaj,
jaz pa komaj čakam na maj.

Lina Gutić, 4. a

Zima bo odšla

(priredba slovenske ljudske pesmi)

Zima bo odšla,
sneg topi se s tal,
je zelena zemlja vsa.

Zime več ne bo,
cvetoča bo pomlad
in topleje nam zdaj bo.

Mraz odhaja z njo,
leden možak je to,
mi pa vsi veseli smo.

Matic Krajnc, Tilen Koser, Nejc Krnjak in Luka Konjiček, 4. a

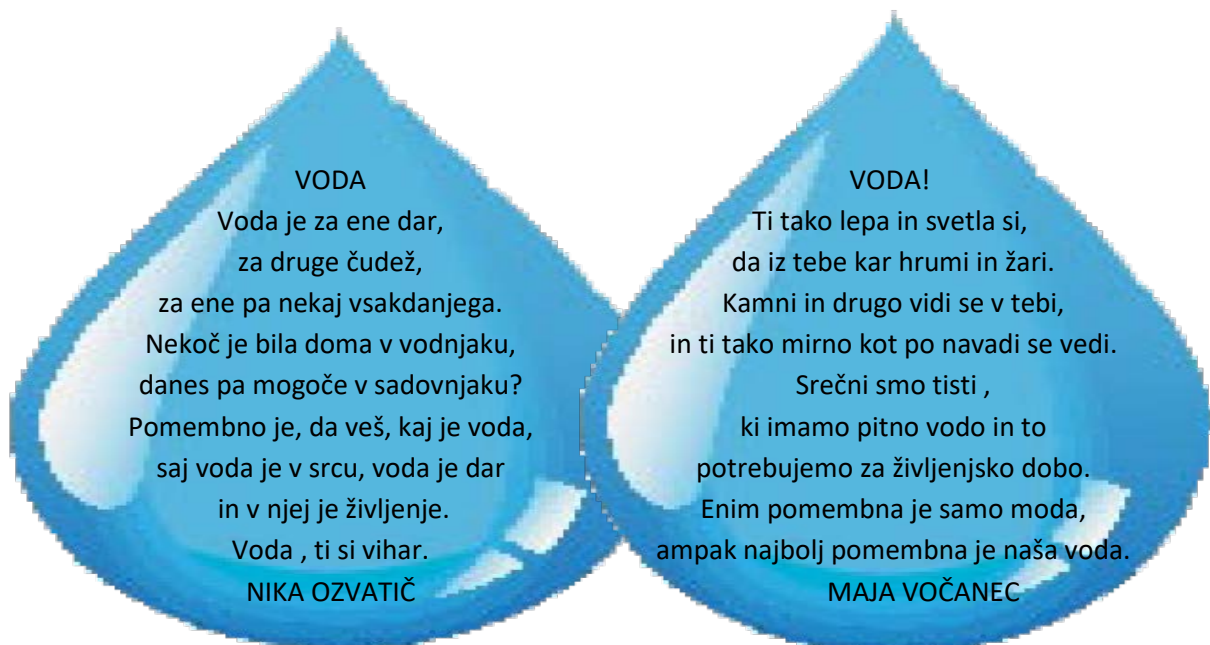
Zakaj se veselim jeseni

Jeseni se veselim zato, ker bomo pekli kostanje. In veselim se tudi, ker je jesen blizu zimi in pozimi praznujemo božič. Jesen je lepa, ker lahko iščemo gobe in si delamo brloge na skrivnih mestih pred starši in se lahko skrijemo pred dežjem. Takrat jemo gobovo juho in imamo kostanjev piknik.

Alina Tajhman, 4. a

Jeseni se zelo veselim, ker so zelo barvni listi. Zelo je zabavno v gozdu, še posebej, ker lahko nabiram gobe s svojo babico, s katero sva našla zelo velikega jurčka in polne štiri košare gob. In v gozdu lahko nabiramo kostanje in se igramo z želodi in lepimi listi. Veselim se še, ker so krompirjeve počitnice in ker imamo veliko pohodov s planinskim društvom Fram. En od teh je, ko po poti nabiramo kostanje, na koči pa jih spečemo. Veselim se tudi zelo, ko imamo veliko nogometnih tekem in ko babici pomagam kopati krompir in obirati jabolka.

Tim Pleger, 4. a

Knjiga

Knjiga je velika,
ki spotika
in ene ljudi k branju nagiba.
Dandanes knjiga je doživetje,
v njej najdemo cvetje.
Ob njej odmislimo skrbi,
da lahko spočijemo si.
Pri knjigi naredimo velik korak,
ker beremo jo dan vsak.
Nika Žnider, 5. a

Ko knjiga te zavzame,
te pravljica objame.
Če knjiga ti diši,
se dobra pravljica v njej vari.

V knjigi ližeš sladoled,
pa sploh ne veš:
ga jé samo pogled?

Tako kot knjigo bereš ti,
tudi ona tebe – z vsemi udi.
Ko junakom se mudi,
da sovražnikov grad raztrešči,
začneš se potiti
in milo srečo prositi.

Ko zaslišiš mamino kričanje,
adijo knjiga – spanje.
Lilit Glavan Čander, 5. a

Knjiga je tvoj dnevnik domišljije,
knjiga te nikoli ne izda,
knjiga je tvoj svet,
knjiga je tvoj najboljši prijatelj,
saj ko jo potrebuješ,
bo vedno s teboj.
Lucija Romih, 5. a

Knjiga v knjižnici čaka nate,
da jo prebereš
in misliš na pravljicne junake.

Ljubitelj knjig ima rad vse knjige,
tudi če so dobre
ali imajo slabe rime.

Knjige so pustolovske in razburljive,
včasih pa žalostne in razdražljive.

Lahko so otroške ali mladinske,
so tudi za odrasle in penzioniste.

V knjigi živijo čarobne stvari,
na primer: palčki in vile tri.

Povedala bi vam samo še to,
da knjige so luč,
ki razsvetlijo nebo.
Lea Bencak, 5. a

Knjige

Knjige beremo radi,
največkrat v kadi.

Nekatere so poučne,
zato so pri znanju ključne!

Otroške knjige so zabavne,
saj so po celem svetu slavne.

Romani pa so dolgi,
ker napisali so jih klovni!

Lina Podpečan, 5.a

So zabavne, so poučne,
so grozljive, so ti mučne.
Knjige!!! Ko jih berem in jih gledam,
se resničnosti ne zavedam.

Z mislimi sem samo v knjigi,
slonček Poli in maček Gigi.

Z očmi sem tam v daljavi,
pri Trnuljčici in zgodbi pravi.

Lahko jih berem, lahko jih rišem,
še kakšno sam napišem.

Da bo jih čim več
na svetu širnem,
saj nobena ni odveč,
pa še s prstom mignem.

Maja Šibila, 5. a

Ko si v avtu,
zavora ti ne dela.
Ko greš preveč hitro,
te semafor ustavi
in policist te prijavi,
zato se kar pripravi.

Lilit, 5. a

JUMICAR

Z Anejem sva z avtom se peljala,
kot bi po travi se valjala,
vožnja je bila fina,
tako kot najina limuzina.

Gal, 5. a

Jež,

v vsaki igri te premagam, pri ocenah vedno zmagam. Pod temi ponaredki očal se skrivaš, življenje v napačno smer uživaš. Pri kosilu se važiš in s hrano v ustih govoriš, grdo poješ in cmokaš, doma pa pri mami v naročju jokaš. V vsako življenje vtikaš svoj nos in če slučajno sreča te Kos, ga ti že napadeš, čeprav veš, da delaš narobe, ponos tvojega očeta je šel po gobe. Ne znaš skakati s padalom z letala, učiteljica pevskega zbora te je ven nagnala in ti rekla: »Raje kot tebe poslušala, bi Mozarta za roko vprašala.« Zato smo boljši od tebe, ker ne delamo frajerja iz sebe. Upamo, da si lekcijo dobil in boš svoje vedenje spremenil. Vsi želimo si to, da ne bi bilo več tako.

Pia Hriberšek, 5. b

TRIJE PRAŠIČKI

So prašički se zbudili,
so zajtrk si naredili,
jih mama je nagnala,
ker hiška je bila mala.

Je volkec šel do tja,
do prašička prvega,
mu hiško je podrl
in jo k drugemu ucvrl.

Na koncu sta bila
prašička žalostna.

Lea, 5.a

LJUBEZEN

Ljubezen je lepa, nikoli prešteta.
Vse, kar srce si želi, je sladka
ljubezen do nje.

Nisem vedel, kako naj ji povem,
a moje srce je hrepenelo po njej.
Zaradi nje ostanem, a pred njo
obstanem.

Ko vidim njene ličke, zapel bi ji
kot ptičke.
Vse skupaj bi imela, ljubezen
razdelila.

Rene, 5. d

PRIJATELJSTVO

Prijatelji so za to,
da jih zmanjkalo ne bo.

So tudi zato,
da te potolažijo.

Radi jih imamo
in se z njimi tudi igramo.
Srečna sem, ko se igram,
zato prijatelje imam.

Imam najboljšo prijateljico
in z njo jem pico.

Rada jo imam
in nikomur je ne dam.

Lili, 5. d

LJUBEZEN

Ne, ne približuj se mi,
hočem gledat tvoje oči.

Ne, ne približuj se mi,
ljubezen je lepa od daleč, ko
gledam tvoje lepe oči.

Ne, ne približuj se mi,
ko te gledam od daleč
najlepše je.

Una, 5. d

PRIJATELJ

Vsak dan te razveseli,
včasih darilo prinese ti.

Prijatelj te ima rad
in te reši vseh zagat.

Prijatelj pomaga ti,
ko padeš z vrvi.
Vedno stoji ob strani ti,
kadar se kaj ti pripeti.

Luka, 5. d

Mir na svetu

Mir je sveta zaklad, saj brez miru življenja ni.
Prosim naj bo mir, saj zato so prijatelji.
Če ni miru ne moremo spati, se igrati in biti veseli.
Če vojna divja, težko je biti sam doma.
Mir je sveta zaklad, saj brez miru življenja ni.
Prosim naj bo mir, saj zato so prijatelji.
Če miru ni, nihče srečen ni.

Ko ni miru je najlepši mamin objem, ki te stisne močno in toplo.
Mir je sveta zaklad, saj brez miru življenja ni.
Prosim naj bo mir, saj zato so prijatelji.

Vid, 5. d

Moja mama

Moji mami je ime Jana,
ona včasih je zaspala.
Jana včasih s prijateljicami poklepeta,
a rada se tudi z mano igra.
Moja mama se rada šali,
a ne tako, da koga užali.
Moja mama rada se smeji,
a ko sem žalostna, me dobro voljo
spravi.

Pia Lana Geiser, 5. C

Pred enajstimi leti sem se rodila,
In s tem babico v Ljubljani razveselila.
A čez nekaj let sem se iz Ljubljane v
Hoče preselila.
Ljubljana je moj rojstni kraj,
A čeprav v Hočah živim sedaj.
Nikoli Ljubljane ne bom pozabila,
Ado, Toma in Tjaša sem tam vzljubila.

Pia Lana Geiser, 5. C

Moja mama je Eva.

A moja mama ni Ema.

Mame ne bi zamenjala za Emo.

Ampak, rekla bi ji, izvoli rože, evo!

Živa Soršak, 5. C

Marija Gomaz, 5. C

Moji mami je ime Metka in v vrtcu dela vse tja do petka.

A moja mama tudi drugače zaposliti se zna, pri njej ni nikoli dolgčasa.

Mama je ena in edina, je dama in zelo fina.

A ta pesem je zdaj pri koncu, saj so vse črke že v loncu.

Larissa Jug, 5. C

Jaz

Ime mi je Nino,
rad imam čokolino,
rad igram nogomet,
ko vržem na Poljanah dolg met.

Nino Šmigoc, 5. C

Moje ime je Larissa,

a ne mislim zdaj pisati dolgega spisa.

Doma imam psičko,

ime ji je Bella,

ko pridem domov,

bi najraje norela.

Larissa Jug, 5. C

Mama

Mama – ti si ena in edina, prijazna in fina.

A ne bi te dal za nič – niti za goro denarja niti za goro slaščic.

Mami, ti si me rodila in ti si me vzgojila.

A če ne bi bilo tebe, bi sedaj bil nič in jokal kot majhen fantič.

Vid Smogavec, 5. C

Mama je prava dama,

a ni samo to, ker je lepa kot zlato.

Mila je kot vila, a tudi razjeziti se zna,

ko miru ni doma.

Laura Komatović, 5. C

Marija Gomaz, 5. C

Laura Komatović, 5. c

Slovenija

Slovenija – naša dežela si ti,
zato te spoštovali bova vse najine dni.
Krasijo te reke, potoki, morje,
pa tudi prelepe naše gore.
Imamo mesta in vasi
pa tudi srečne in vesele ljudi.
Najlepše je tam, kjer si doma
in to je naša Slovenija.

Neja Jug in Larissa Jug, 5. C

Tudi jaz živim na vasi,
igram se na jasi,
in pasem kravice
kot včasih babice.
O, ti lepi današnji in stari časi,
vedno je lepo na vasi.

Marija Gomaz, 5. C

Moj živosrebrni značaj

Ime mi je Živa in sem rada nagajiva.

Moj značaj se zelo spreminja, saj včasih rada berem knjige, včasih pa ne. Včasih sem rada plesala balet, potem mi je bilo bolj všeč bobnanje, potem mi je bil spet všeč balet ... Zdaj sem končno ugotovila, da mi je všeč oboje.

Pri meni se vsak dan spremeni en živosrebrni značaj... A vem pa tole:

»NIHČE NI TAK, KOT SEM JAZ. EDINSTVENA SEM, ENKRATNA, IZVIRNA IN NEPONOV LJIVA. NE BOŠ VERJEL: AMPAK NA VSE VEKE NIHČE NE BO TAK KOT SEM JAZ. (P.B.)« To sem jaz - Živa Mlakar.

Živa Mlakar, 5. c

Čudaška

Za listom je list.
Za listom je še en list.
Ves popisan od ljubezni
je še zadnji list.

Ko je v avtu avto
in ko je v tem avtu avto,
vsi skupaj lahko rajajo,
svojim puncam nagajajo,
pojedo vse bonbone
ter v avtomehaničnih delavnicah razgrajajo.

V mojih možganih so možgani,
v teh možganih so manjši možgani,
v manjših možganih so še manjši možgani,
v sredini pa je pamet!

Pia Hriberšek, 5.b

JAZ SEM DIHUR

Jaz sem dihur,
ti pa ne,
jaz smrdim,
ti pa ne.
Meni se vsak umika,
na tebe se pa vsak pika.
Jaz smrdim,
ti pa ne,
jaz sem kosmat,
ti pa ne.

Gala Lah, Tia Rovčanin, Nika Štesl, 5.b

Čuden vlak

Čuden vlak je prav zares čuden,
čuden vlak ima čudne navade,
rad zapelje v višave.
Čuden vlak veselo vozi,
kadar nikogar ne povozi,
čuden vlak rad vozi se,
kadar meščane popelje vse.
Sem in tja, gor in dol,
čuden vlak je vsepovsod.
Trije vagončki mu sledijo

in se smeji:
»Čučuču, čučuču.«

Dita Bedenik, 6. a

Narobe svet

Hitro k rimam odhitimo,
da vlaka ne zamudimo.
Jaz sem Mici
in živim na gori Tici,
moja mama je Jola,
ki dela kot nora.

Moj brat Jaka
je tečen kot sraka,
moja sestra Lana,
pa pridna kot mama,
oče pa zdravnik,
ki šteje vseh sto pik.

Testi v šolah nas nič ne naučijo,
samo v zadregi nas pustijo.

Naš poštar Tine
je točen kot Bine.
Bine je moj prijatelj,
ki je pravcati skladatelj.

Gala Lah, 5.b

Knjiga

V knjigi pišejo stvari o nogometni ligi.
V tej knjigi je še ena knjiga,
ki (bodite brez skrbi) ne miga.
V tej knjigi je knjigica,
v knjigici je minica (ne vem, kaj dela tam).
Tam je tudi žoga,
ki jo brca noga.
Ta žoga se odpira
in v tej žogi je žoga. Manjša.
V tej žogi je še manjša žoga.
V tej žogi pa je še ena žoga
in v tej žogi je žogica.
V tej žogici pa je napisano:
»FANTJE, POZOR! NOGOMET JE TUDI ZA PUNCE!«
Nina Korošec, 5.b

Mali mucek Gucci

Nekega dne se je mali mucek Gucci odločil, da bo šel na en sprehod v bližnje mesto. A to je velik napredek zanj, saj še ni bil nikoli sam zunaj. Ko je prišel v mesto, je začudeno gledal, ker so bile okrog njega same velike stavbe, na katerih so bila napisana imena. Prišel je do zgradbe, na kateri je pisalo Gucci. To je vendar moje ime, je vzkliknil od veselja. Pokukal je skozi izložbeno okno in gledal naokrog. V trgovini ni bilo videti žive duše. Gucci se je s tačkami rahlo naslonil na vrata in ta so se odprla ...

Razgleda se po trgovini, še posebej so mu všeč šali, na katerih piše njegovo ime. Ker ni nikogar v trgovini, vzame enega in si ga zaveže okrog pasu. Nekaj ulic naprej najde restavracijo s hitro hrano, kjer si naroči majhen hamburger in majhno kokakolo. Zvečer, ko je že zelo izčrpan, pride do hleva, v katerem spijo krave, a zato mu ni prav nič mar. Seno se mu ne zdi ravno udobno, a vseeno v sekundi zaspi.

Zjutraj se zbudi, ko je zunaj še tema. Hodi po mestu, nakar se spomni, da ima družino, ki ga najbrž že pogreša. Na ulici sreča staro ženico, ki mu je ponujala jabolka, a on jo je vprašal le, ali ve, kje je doma. Stara ženica tega ni vedela, zato je nadaljeval z iskanjem. Prišel je do pašnika, kjer so se veselo pasle krave. Eno je ogovoril in jo vprašal, če ve, v kateri smeri je njegov dom.

Odgovorila je, da ne ve in dodala, da bi tudi čudno gledali, če bi videli mucka, ki jezdi kravo. Tako je mucek nadaljeval pot. Bil je že čisto strt, ko se je že večerilo. Mislil je, da ne bo nikoli našel poti domov, takrat pa je zaslišal brnenje čebel. »Halo,« je dejal in se oziral okoli. »Čebelice drage, ali veste, kje je pot do doma?« Povedal jim je naslov in dejale so, da ga poznajo, ker so doma v sosednjem čebelnjaku. Vodile so ga domov.

Mali mucek je sedel pred vrata in začel praskati po njih. Družina je odprla vrata in zagledala mucka. Gucci je vsakemu podelil en velik objem, legel je v svojo posteljico in preden je zaspal, si je mislil: »Uf, to je pa veliko bolj udobno kot kup sena«.

Lia Kobal, 6. a

Jaz

Jaz sem zvezda,
samotna v vesolju,
ki poskrbi to,
da je vse, kot je bilo.

Jaz sem kapitan
na osamljenem morju,
na širnem morju,
kjer vse hrepeni.

Jaz sem rdeča,
rdeča kot lava,
ki hrepeni in gori.

Jaz sem mrzla,
mrzla kot ledeniki,
ki čaka, da se stopi.

Larisa teran, 6. a

SSSSSSSonce

Sssssonce ssssveti na naš
ssssvet,
ssssmejoče gleda naš planet,
sssvetlobe ne prodaja,
kar ssssama se oddaja.

Sssssonce ssssveti na naš sssvet,
ssssmejoče gleda naš planet,
ko pa zaide,
Luna na plan pride.

**Anya Tominc Voh in
Ana Hasaj, 6. a**

Skokica

Skokica skače in se veseli,
do belega dneva nazaj prihiti,
v majhni hišici hitro zaspri
in se naslednjega dneva veseli.

Ko zjutraj se zbudi,
mora opraviti pomembne stvari,
ko opravi pomembne stvari,
nazaj v igro odhiti.

**Urša Fras, Maruška Aberšek,
6. a**

OOOOpica

Oooopica je prava zloobica.
Nad moooyo poooosteljjo
budno me spremlja,
z ooooči me ne spusti
in živce mi drooobi.
Kooo le bi prenehala,
zloooobica mala!
A oona vztraja,
mi stalnooo nagaja.
Ko nekega dne jooo proosim,
mali vragec poooopusti,
poooostaneva prijatelja
za vse večne dni.

Lia Kobal, 6.

Rastem s knjigo

Raste roža na polici,
rastejo preste in kruh v pečici.

Kaj pa jaz? Kako rastem?
Jaz s knjigo rastem in potujem,
v glavi čudne kraje obiskujem.

Poletim na mavrici
in pristanem v pravljici.

Se podam na lov s pirati
in že imamo zaklad zlati.

Tako jaz s knjigo rastem vse življenje
in preiskujem vesoljne meje.

Marsela Supe Vide, 7. b

Senca

Korak za korakom hodi za mano,
moje življenje je zmeraj pregnano.

Tema, nespečnost, strah,
moja sreča zdrobljena je v prah.

Prosim te, pusti me na miru!
Ne morem več hoditi po tem krivem tiru.

Kot dež iz oblaka se zlije,
solza mi v hipu obraz prelije

Lucija Adam, 9. a

Zrcalo

Daj no daj, stopi korak naprej,
vsaj enkrat v zrcalu ljubeznivo se poglej.

Si kdo si, z napako ali več,
perfektnost, to je že zdavnaj odveč.

Ta strah nenehno me mori,
v snu moje svetle sanje kali.
Kot ptica ujeda v krempljih svoj plen drži,
on iz svojih rok me ne izpusti.

Spaka, demon, sem to res jaz?
Steklene solze zalile so mi ves obraz.
Spet globoka tema pride na plan
in jaz odjadram daleč stran.

Lucija Adam, 9. a

Pogled v zrcalo

V zrcalu lahko vidimo različne stvari,
odseve, spomine, ljudi.
Zrcalo je tak predmet, ki nas popelje v drug svet,
ne le nekam na naš planet.

Lahko nas pelje na kraje polne ljudi,
kjer se dogajajo zanimive reči,
da niti ne opazimo, kako čas beži.

Ali pa na kakšne osamljene kraje,
tihe raje,
tja, kjer mir kraljuje,
ne, nihče ne vojskuje.

Včasih se v zrcalo tako zatopimo,
bitje srca umirimo
ter le opazujemo svoj odsev,
vidimo napake, ki si jih ne bi nihče želel.

Nekateri v zrcalu vidijo sebe,
nekateri čudne amebe,
pa vendar v resnici kažejo le nas,
kako nas spreminja čas.

Sama priznam,
da sebe, takšno kot sem v ogledalu, ne vidim vsak dan.
Včasih je v njem podoba navadnega dekleta,
takšnega, ki se ni spremenilo že leta.

Včasih je v njem dekle,
novinka, ki še ne poznam je.
Po izgledu mi je popolnoma enaka,
a po duši čutim, da mi je drugačna,
drugih, kot jaz, stvari lačna.

Takrat jo dolgo opazujem,
včasih za staro mene žalujem.
A po večini razmišljam, kaj se je z njo zgodilo,
kaj je tisto, kar se je spremenilo?

Odgovorov je veliko,
vsakič se mi poraja kakšen z razliko.
Pa vendar, kaj ni z zrcali običajno tako?
Vedno ti kaže enak pogled,
a ti ga vidiš lahko drugače zelo.

Nuša Ornik, 8. B

Pošast v zrcalu

Zrcalce, zrcalce na steni povej,
zakaj mi življenje ne gre več naprej?

Pokažeš resnico,
zabrišeš krivico.

Moja podoba,
v tebi grdoba,
ki solze preлива,
želi si le ljubečega vpliva.

Novo življenje,
grešenje,
trpljenje.

V tebi past,
v sebi pošast.

Strah me davi,
ko v tebi vidim obraz,
želen po napačni zabavi.

Strah me obliva,
kot pod mano bila bi mina.

Novo spoznanje,
to ni več bahanje,
obžalovanje.

V tebi vidim podobo sebe,
pošast,
ki razbila bo tebe.

Eva Božič, 9. b

Zrcalo

Stojim pred ogledalom,
vidim le obup,
spogledujem se s skropocalom,
ki v mene nemo strmi,
želja po sreči v meni gromi.

Daj poglej na svetlo stran,
mi reče vsaka oseba,
kako, če ne prenesem pogleda,
ki je vame zadan?

Špela Pehant, 9. c

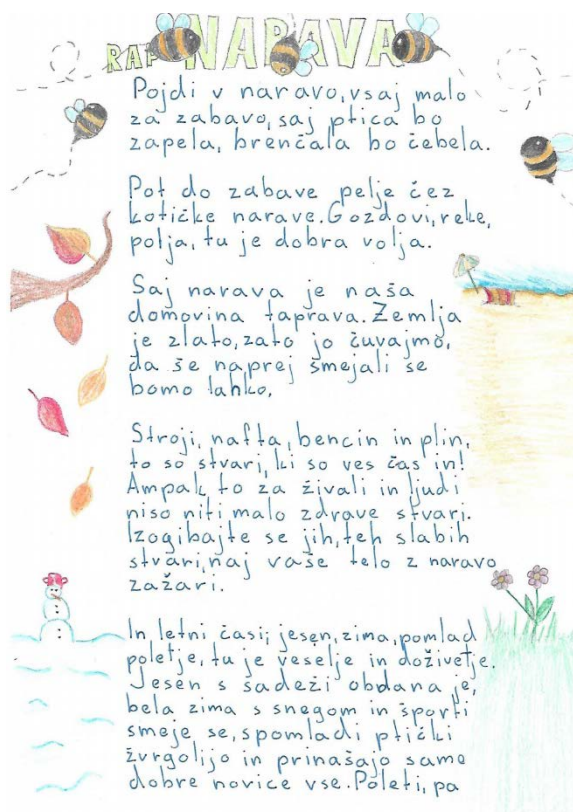
Svet v zrcalu

Poglej ta svet!
Lep, a vendar napet.
V tebe pogled strmi,
ki neskončno trpi.

Kot ti izgleda.
Kot ti se obnaša.
Pa vendar je praznega pogleda
in se ne oglašča.

Odsev, ki se ga vsak boji,
strah v tebi goji,
skozi najstniška leta,
ki so znana kot puberteta.

Lana Malek, 9. c

What a mess!

It's going to be clean!

What a mess!

I believe it can be clean!

Socks and gloves are on the toys,

toys are on the bed

and my dad is under the bed.

Do you know that socks are on the
clock?

My life is cool

because my room is beautiful.

Lara Dogša in Luka Ivančič, 5. C

My room is a mess,

On the chair there's a dress.

On the floor there's a map,

On the bed there's a cap.

On the mirror there's make-up

Because there's Jacob.

In the box there's my dog Lox.

Look, on the globe there's a book.

Mum comes to my room:

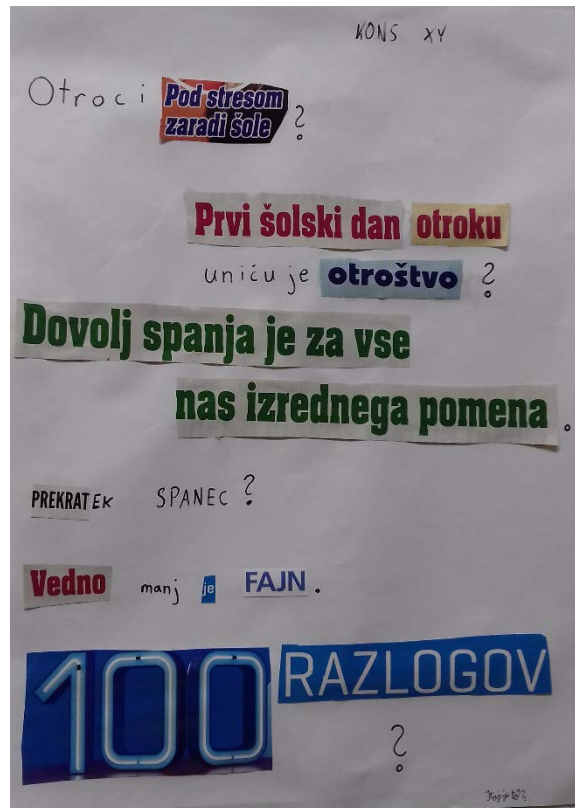
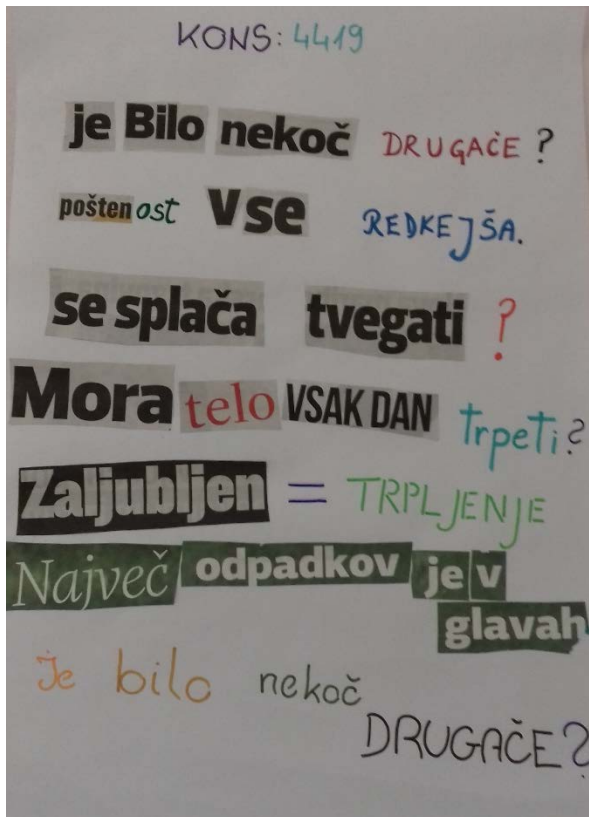
"Tidy up! Tudy up!"

"STOP", I say. "I like it that way!"

**Nina Korošec, Taja Franc, Eli Košec,
Nika Jurič, 5. b**

Misli devetošolcev:

Kazalo

Uvodnik	1
Pogovarjali smo se.....	2
Eko šola.....	4
Zdrava šola.....	5
Unesco šola.....	6
Dogodki, zanimivosti.....	10
Tekmovanja.....	17
Pouk malo drugače.....	22
Mladi likovni ustvarjalci.....	31
Mladi besedni ustvarjalci.....	40

Sedmo čudo
glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče
junij 2019

Sedmo čudo je izdal uredniški odbor glasila OŠ Dušana Flisa Hoče,
Šolska ulica 10, 2311 Hoče

Odgovorna urednica in mentorica: Sanja Obaha

Uredniški odbor: Vlasta Smrdel, Lidija Šoštarič, Jasna Pitamic

Mentor likovnim ustvarjalcem: Albin Lorber

Tisk: Evrografis Maribor

Naklada: 700 izvodov

Avtorica izdelka na naslovnici: Amanda Brglez, 8. b